

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ

ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 5, ΑΘΗΝΑ 105 56

ΤΗΛ. 32 50 378 - 32 11 149 ΦΑΞ: 32 13 667

E-mail: elia@ath.forthnet.gr

www.elia.org.gr

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

1894-1948

Διευθυντής Γρηγόριος Ξενόπουλος

Τόμος 1 1894 – Τόμος 50 1943-1944

Περίοδος Γ΄ Τόμος 1 1945 – Τόμος 2 1946

Περίοδος Δ΄ Τόμος 1 1947 – Τόμος 2 1948

(22.925 σελίδες)

**Η παρούσα ψηφιακή έκδοση πραγματοποιήθηκε
με την οικονομική ενίσχυση του ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
και του ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
στο πλαίσιο του εορτασμού των 50 χρόνων από το θάνατο
του Γρηγορίου Ξενόπουλου.**

ΑΘΗΝΑ 2001

Ψηφιοποίηση

A.M.S. Μ. ΣΑΡΙΜΒΕΗ & ΣΙΑ Ο.Ε.

1930

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΑ

ΠΑΙΔΙΑ, ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΕΤΕΙ 1879

«Τέρπειν ἅμα καὶ διδάσκειν»

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' - ΤΟΜΟΣ 37^{ος}

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

*Αγαλμα (τό) της Θεός (με 2 εικόνες)	462
*Αγγελος (ό) (παραμύθι του *Αντερσεν με 2 εικόνες)	186
*Αδάμ (ό) και η Εβα (κωμωδία)	484, 496
*Αδελφή (ή) (μονόπρακτο δραματάκι με 7 εικόνες)	97 113, 124
*Αετούλης (ό) (παραμύθι)	140
*Αη (ό) Δημήτρης δ' Λουμπιαδιάρης	18, 38
ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ:	
*Αθλητισμός (ό) σελ. 512.—'Αναστηλωμένος (ό) Παρθενώνας, 296.—'Ανοιξη και Πνοχα, 236.—'Από δήμορχος κλητήρας, 428.—'Αρχαίο (τό) Θέατρο, 392.—'Βιομηχανία (ή) των ξένων, 372.—'Βοτανικός (ό) πολιτισμός, 560.—'Γιά δείγμα, 404.—'Γιά να μθαίνεις τον κόσμο, 616.—'Δραματική (ή) σχολή, 464.—'Εκλέψεις, 68.—'Εκρηξη (ή), 153.—'Ελγίνεια (τά) μάρμαρα, 355.—'Ενα μητρικό δάμα, 92.—'Εξοχή (ή), 380.—'Εορτή (ή) του Ανκείου, 223.—'Θάλασσα, 453.—'Θωιάς (ό), 248.—'Καζάνης, 416.—'Καιροί και ήθη, 596.—'Και το σπίτι του Σολωμού, 548.—'Καλλιτεία, 105.—'Κανόνες (οί), 116.—'Κλειδί (τό) της Καλόβας του μπαρμπα-Τόμ, 8.—'Κόλαση (ή) των παιδιών, 200.—'Κυνόγχη, κοινώς συνάχι, 584.—'Κυριακή, 284.—'Λορελάι, 608.—'Μεγαλειό (τό) των Αθηνών, 344.—'Μεγάλη (ή) κοίση, 20.—'Μεγάλο (τό) σχολείο, 213.—'Μεγαλύτερος (ό) της Εδρώλης, 140.—'Μητέρα (ή) γη, 176.—'Μία αστρονομία, 488.—'Μία ελληνική νίκη, 123.—'Μία τραγική ημέρα, 332.—'Μνημοσχευτικά για ορθογραφία, 32.—'Ουράνιο (τό) φως, 536.—'Παλιά (ή) Διάπλασις, 476.—'Πρώτο (τό) μου παιχνίδι 57.—'Σκάσιμο (τό) των καλαμαριών, 368.—'Σύγχρονη (ή) δουλεία, 164.—'Συνομιλία με μιά ξένη, 261.—'Σχολείο (τό), 524.—'Τόνοι και πνεύματα, 500.—1830—1930, 189.—'Χριστουγεννιάτικες κωμπάνες, 44.—'Χρόνου φείδου, 80.	
Αιτία το πεζοδρομίου που το πλακοστρώσαν	81
*Ακαθός (ό) (παραμύθι)	556, 572
ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ: σε κάθε φύλλο από του 1ου μέχρι του 52ου.	
*Αμα τόχει το παιδί...	225
*Αμίλητο (τό) βιβλίο (του *Αντερσεν)	616
*Ανεβαίνοντας στο θρόνο (με 8 εικόνες)	277, 294
*Αντιπιά (ή) ενός κακού θείου (με 4 εικόνες)	532, 545
*Ανθρώποι (οί) που κρέισσαν το φως (με 10 εικόνες)	313
	320, 343, 349, 367
*Ανθρώπος (ό) αντιγράφει-τη φύση (με 6 εικόνες)	5
*Αντίθετα συμπερόντα (με 2 εικόνες)	127
*Αντρινέ	360

ΑΠΕΡΓΙΑ (ή) ΜΑΣ: Μία καλοκαιρινή ιστορία (με 8 εικόνες) εις τα φύλλα 40—45.	472
*Απόγιομα (τ') της *Αννας (με 2 εικόνες)	330
*Από κάτω από τη μουριά	584
*Αποκόμματα (τό)	
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ	
*Αποτελέσματα 241ου Διαγων. (Λύσεων)	274
*Αποτελέσματα 242ου Διαγων. (Λύσεων)	286
*Αποτελέσματα 243ου Διαγων. (Λύσεων)	310
*Αποτελέσματα 244ου Διαγων. (Λύσεων)	490
*Αποτελέσματα 245ου Διαγων. (Λύσεων)	238
*Αποτελέσματα 246ου Διαγων. (Λύσεων)	586
*Αποτελέσματα 247ου Διαγων. (Λύσεων)	526
*Αποτελέσματα 29ου Διαγων. Ξεσπαθώματος	550
*Αποτελέσματα 89ης Κυριακής της Διαπλάσεως	565
*Αποτελέσματα Δημοψήφ. των Ψευδωνύμων του 1929	598
*Αποτελέσματα Εδωσίων του 1929	250
*Αποτελέσματα Μ. Διαγων. Ζωγραφικής (με 2 εικόνες)	354 358
*Αποτελέσματα Μ. Διαγων. Ποιήματος	334
*Αποτελέσματα Μ. Διαγων. Φωτογραφίας (με 4 εικόνες)	322, 391, 392, 403
ΑΡΚΟΥΔΑΚΙΑ (τά) ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ: 'Ανάγνωσμα για πολύ μικρά παιδιά (με 23 εικόνες) εις τα φύλλα 19—41.	
*Αρκούδα (ή) μέσα στ' άμαξι	424
*Ασημοί	604
Αύριο κλαίνε (μύθος)	75
Βαλκανική έκθεση (με 5 εικόνες)	594, 606
ΒΑΣΙΛΙΑΣ (ό) ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ: 'Ανάγνωσμα για πολύ μικρά παιδιά (με 17 εικόνες) εις τα φύλλα 1—17.	
Βενζίνες (οί)	125
Γέλα, καλιάνσο!	400, 410
Γέροι και νέοι (παραμύθι)	436, 449
Chateau de Chillon	196
Γιατί αγαπώ τον αδελφό μου	497
Γιορτή (ή) του μπαμπά της	542
Γιός (ό) του βαρκαρά (με 1 εικόνα)	62
Γκινιόλ (ό) (με 4 εικόνες)	445
Γραικός, Γενίταρος και Βενετσάνος.	4
Γράμμα (τό) της θείας	338
Γυρισμός	424
Δεινά (τά) της ζωής (με 2 εικόνες)	151, 175
Δέκα χρόνια ορφανή	52
Διαβολόπαιδο (τό)	86

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ:	
248ος Διαγωνισμός (Λύσεων)	
249ος Διαγωνισμός (Λύσεων)	
250ος Διαγωνισμός (Λύσεων)	
51ος Διαγωνισμός (Λύσεων)	
252ος Διαγωνισμός (Λύσεων)	
81ος Διαγωνισμός Ξεσπαθώματος	
*Ερωτήσεις για τη 40ή Κυριακή της Διαπλάσεως	
Εδσημα του 1930	
Μικρός Διαγωνισμός Ζωγραφικής	
Μικρός Διαγωνισμός Καλλιγραφίας	
Μικρός Διαγωνισμός Κρητογραφίας	
Μικρός Διαγωνισμός προς σύνθεσιν Μικρού Μύθου	
Μικρός Διαγωνισμός Ποιήματος	
Πένταθλο (τό) του 1930-1931	
Δημοψήφισμα (τό) των Ψευδωνύμων του 1930	
Δικαιοσύνη (ή) του κατή (μύθος)	
Δρακολέμονο (τό) (παραμύθι)	
Δυό (οί) πατεινοί (με 1 εικόνα)	
Δώρο (τό) της νεράιδας (παραμύθι με 1 εικόνα)	
*Έγω δέν το πιστεύω (με 3 εικόνες)	
ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ:	
Γεώργιος Α. 'Ανεμογιάννης, σελ. 584.—'Τασία Ν. 'Αποστολίδου, 283.—'Νικόλαος Π. Βαρέλλας, 617.—'Ειρήνη Σπ. Ζαχαρία, 247.—'Ηρώ, 617.—'Αντωνία Καλογροπούλου, 247.—'Μάνος Π. Κασμάτης, 584.—'Γεώργιος Δ. Μαλλιαρός, 283.—'Μεγάλη 'Ελλάς, 8.—'Στυλιανός Δ. Ναουμίδης, 281.—'Νέμεσις 247.—'Πάνθημα 'Αβραδάτου, 8.—'Χρήστος 'Επ. Παπαλάμπος, 617.—'Φίλιππος Χ. Συμυριώτης, 584.—'Αέλα Μ. Τσουκά, 571.	
*Εκδίκηση (ή) του γάνου (με 2 εικόνες)	389
*Ένα εξαιρετικό παιδί (με 10 εικόνες)	198, 209, 217, 244
*Ένα καταργάτικο παιχνίδι	55
*Ένα μικρό δρόμα	615
*Ένας πιστός σκύλος (με 2 εικόνες)	265
*Ένα φτωχόπαιδο στο δέντρο του Χριστού	50, 67
*Ένθαδες κείνται ο Βίσμαρκ και ο Ζόφφρ (με 1 εικόνα)	63
*Έξυπνο (τό) γουρουνάκι	345
*'Ηταν μιά φρεά...	149
Θάψμα (τό) (Χριστουγεννιάτικο διήγημα με 1 εικόνα)	25
Θλίψη (ή) ενός γέρου καταδίκου	224
Ιστορία (ή) μιιάς κούπλες	604
*Ιστορία (ή) του τηλεφώνου (με 9 εικόνες)	475, 487, 499
Κάβουρας και φίλι (μύθος)	578
Καθηγητής (ό) μας	135
Καλά (τά) μιιάς πλημμύρας (με 1 εικόνα)	61
ΚΑΛΥΒΑ (ή) ΤΟΥ ΜΠΑΡΜΠΑ-ΤΟΜ: Μυθιστόρημα υπό Harriet Beecher-Stowe (με 42 εικόνες) εις τα φύλλα 1—45.	
Καμπάνες (οί) της 'Ανάστασης (με 3 εικόνες)	229
Καρφωμένος (ό) (παραμύθι)	232
Κατόρθωμα (τό) του άραπί (με 2 εικόνες)	121
Κιτρολέμονο (τά) (παραμύθι)	212, 218, 229, 244
Κοιμισμένη (ή) βασίλοπούλα (παραμύθι με 1 εικόνα)	145
Κόρη (ή) του δημάρχου	162
Κορίτσια (τά) του Greuse και τα φτωχόπαιδα του Murillo	303
Κουμπάρος (ό)	206
Κρυφά καρναβάλια (με 1 εικόνα)	163
ΚΥΡΙΑΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ:	
39η Κυριακή (με 10 εικόνες)	565
Κυρία (ή) με τα μαύρα	531
Λευκοί (οί) εσταυρωμένοι	173
Λίμνες (οί) των όνειρων	557
Λουλούδια (τά) των 'Αλπεων (με 2 εικόνες)	49
Μαγικές εικόνες:	20, 129, 236, 269, 555
Μάδημα χήνας (μύθος)	496
Μαρουλίτσα (ή) (παραμύθι)	184, 196
ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΑΒΥΣΣΟ: Μυθιστόρημα υπό Maurice Champragne (με 44 εικόνες) εις τα φύλλα 43—52.	
Μία μικρή βοήθεια	3
Μία μικρή τραγωδία (με 1 εικόνα)	289
Μικρή (ή) περιπέτεια	117
Μιλεί μιά άχτιδα του ήλιου (παραμύθι του *Αντερσεν με 2 εικόνες)	169
Μικρός (ό) συγγραφέας (με 2 εικόνες)	401, 409, 426, 438
Μοναχογιός (ό) της γριά-Καλής	100
Μονόγραμμα (τό)	256
Μπαρμπα (ό) Στυλιανός ο άβτζής	543

Μπελέχα (ή)	172
Μπέμπης (ό) είναι πάντα έν τάξει (με 3 εικόνες)	231
Μπροστινός (ό) του πισίνου γιοφύρι (με 6 εικόνες)	462
Μπαρουδίστικα (τά)	208
Νέα θρηύαλα:	61, 93, 116, 128, 152, 221, 246, 428
Νεα (τά) του 1931	610
Νερόφιδο (τό) (παραμύθι)	412
*'Ολάζερη βιβλιοθήκη	129
*'Οπτικές άπάτες (με 2 εικόνες)	45
*'Όταν ή άμαξοστοιχία έκτροχιάζεται	39
*'Όταν ήμουνα στο άλφα	374
*'Όταν μιλοδν οι άριθμοί	592
ΠΑΙΓΝΙΑΙΑ (με 2 εικόνες):	
*'Αριθμοί (οί) σελ. 524.—'Δαχτυλίδι (τό), 485.—'Κύκλος (ό) και το κέντρο του με μονοκονδυλιά, 173.—'Νόμισμα που κροπατεί, 32.	
ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ: σε κάθε φύλλο από το 1—52	
Παλιά (ή) κασέλα της γιαγιάς	387
Πένταθλο (τό) του 1930—1931	393
Παρασμένα	297
Ρετίτ Chose	92
Πέτρα (ή)	298
Πηγή (ή)	617
Πιό (τό) όμορφο (μύθος)	125
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ: σε κάθε φύλλο από το 1—52.	
Ποντίκι (τό)	453
Πουλιά (τά) στα δίχτυα	363
Πρώτος (ό) —πρώτος φίλος μου	93
Πύργοι στην 'Αμέρिका (κωμωδία μονόπρακτη με 7 εικόνες)	553, 578
Πυροκιά (με 4 εικόνες)	207
Πώς κατασκευάζονται... σκέψεις	319
Πώς πολεμούν	135, 146, 160
Πώς ταξιδεύει τώρα ο μαχαρογιός (με 1 εικόνα)	330
Σακκάκι (τό)	545
ΣΒΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ: σε κάθε φύλλο από το 1—52.	
Σημειωματάκι της Μιρέγιας	448, 461, 470
Σκάς ή δέν σκάς; (με 12 εικόνες)	91
Σκυλιά (τά) κι' ο μάγειρος	338
Σκύλος (ό) των πυροσβεστών	305
Σουσού	440
Σπίτι (τό) των παιδιών (με 1 εικόνα)	18
Σπυνοχώρες	27
Στο δάσος	28
Στοιχειωμένο (τό) καπέλλο (με 6 εικόνες)	495
Στο σπίτι του Γκαίτε στη Βεζμάρη (με 4 εικόνες)	541
Συναυλία (ή) των παιδικών φωνών	255
Συνταξιοχός (ό)	290
Συντροφία (ή) της Βαρβαρούλας	595
Σχολικές άναμνήσεις	184
Ταξίδι στον οφάνο	270
Ταξιδιώτες (οί)	544
Ταπεινοί (οί) και καταφρονημένοι (παραμύθι του *Αντερσεν με 3 εικόνες)	253
Τάφοι (οί) των 'Αλπεων	234
Ταφόπετρα (ή) (με 2 εικόνες)	324
Τελάλης (ό) του χωριού (με 1 εικόνα)	411
Τι είδα στους Δελφούς (με 4 εικόνες)	306, 319
Τικωρία (ή) του Μπεν—'Ισαό (παραμύθι με 1 εικόνα)	85
Τρεξίς γελοιογραφίες (με 3 εικόνες)	415
ΤΡΕΙΣ ΜΙΚΡΟΙ ΑΕΡΟΠΟΡΟΙ ΣΤΟ ΒΟΡΕΙΟ ΠΟΛΟ:	
Μυθιστόρημα υπό NORBERT SEVESTRE (με 56 εικόνες) εις τα φύλλα 1—39.	
Τρεξίς συμβουλές (μύθος)	399
Τσαγιέρα (ή) (του *Αντερσεν με 1 εικόνα)	452
Φάντασμα (τό)	341
Φθινόπωρο	68
Φικιά τρεπ (μύθος)	508
Φιλίες ζώων με ζώα (με 6 εικόνες)	79
Φουτίστρα	266, 278
Φύλλα (τά) του φθινοπώρου	15
Χελιδόνι (τό)	80
ΧΙΛΙΑ ΜΥΡΙΑ:	
'Αγίρας ή Βλακεία, 398.—'Αισιοδοξία, 281.—'Αληθινότερες (οί) ιστορίες, 173.—'Ανέκδοτο του Γεωργίου Α', 280.—'Για καλό και για κακό, 221.—'Δύο κάρτες,	

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συντάσσεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς ἐπὶ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀλλοθὲς προσχόν εἰς τὴν χώραν ὑπηρεσίας, καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἅριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησίᾳ δραχμᾶς 100. Ἐξέμνητος δραχ. 55. Τρίμητος δραχ. 30. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Αἰθιοπίας γρόσια διατηρ. 50.— Ἀμερικῆς δολλάρια 4.— Ἀγγλίας καὶ ὁμων ἐν γένει τῶν ἄλλων κρατῶν σελίνια 10. Ἐξέμνητοι καὶ Τρίμητοι ἀναλόγως.	ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΙΑΡΥΘΗ Τῶ 1879 ΙΑΡΥΘΗ - ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' οἱ συνδρομαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οἰουδιότητος μηνός. ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Ὁδὸς Ἐδριπίδου ἀριθ. 42, παρὰ τὸ Βαρθάκειον. Ἔτος 52ον.—Ἀριθ. 1
---	--	--

Περίοδος Β'—Τόμος 37ος Ἐν Ἀθήναις, 7 Δεκεμβρίου 1929

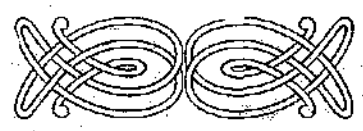
152.—Λυὰ καζάρμ' . . . , 557.—Ἐνα ὄνομα σκόλου, 543.—Θὰ τὸ σκεφθῶ, 423.—Καφές καὶ ὄσπρια, 189.—Κουφότης—ἔσκαυφότης, 474.—Μὴ φοβεῖσθε, 356.—Μία ἐπιχείρηση, 100.—Μία παραξήγησι τοῦ Κολοκοτρώνη, 245.—Ποῦ ξέρεις τί γίνεται, 596.—Σουλτάνος (ὁ) τῆς Κρήτης, 344.—Τράκ, 78.	Σελ.	Χριστουγεννιάτικο μᾶλωμα (μὲ 4 εἰκόνες) 43, 55 Χτήμα (τὸ) τοῦ μπαρμπα Γιωργη (μὲ 2 εἰκόνες) 377, 388 Χορισμός 76 Ψαρράς (ὁ) 314 Ψέμα (τὸ) (Χριστουγεννιάτικο διήγημα) 40 Ψέμα (τὸ) ἢ οἱ δεκατρεῖς πύλας τ' οὐρανοῦ (παραμῦθι) 112	Σελ.
---	------	--	------

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Ἀγρόπνια 176 Αἶτνα 134 Ἀκρόπολι 258 Ἄνοιξη 224 Ἄπὸ τὸν κύκλον τῶν τετραστίχων (τοῦ Κωστή Παλαμά) 4, 17, 51 Ἀρχαῖο πνεῦμα 26 Ἀγγὴ στ' ἀκρογιάλι 221 Βαλτάσαρ 459 Βρόδου 339 Γενέθλια (τὰ) τῆς Πετρούλας 302 Γέρος (ὁ) βιολιστῆς 185 Γιαγιά (ἡ) 450 Γιορτῆ 116 Δάσος ἐλάτων 89 Δέση στὴν ἑλπίδα 401 Δέση στὸν ἥλιον 76 Ἐγκατέριση 267 Ἐλεγεῖο 363 Ἐλπίδα (ἡ) 127	Σελ.	Ζωντανὴ (ἡ) κούκλα 297 Θάνατος (ὁ) τοῦ πελεκάνου 544 Θλιβερὸ τραγοῦδι 522 Θυμητικὸ 330 Καλὸ ταξίδι 483 Καρεκλίτσα (ἡ) 593 Κυνῆγι (τὸ) τοῦ ἀετοῦ 495 Μάρμαρα 149 Μὰ τόσο ἀπλό . . . 435 Μέρα τοῦ Νοέμβρη 533 Μητέρα 353 Μούτσος 386 Νὰ κοιμηθῶ . . . 512 Ναυτάκι (τὸ) 67 Ἐνα λουλουδία 366 Ὀνειρο ξενητεμένο 510 Παιδικὰ (τὰ) μάτια 141 Παλάτι καὶ καλόβι 605 Παράπονον (τὸ) τοῦ πεθαμένου παιδιοῦ 279	Πένθιμο παιγνίδι 412 Πόσα χρόνια, πόσα χρόνια . . . 476 Ρητά: 50, 135, 184, 209, 221, 261, 272, 391, 410, 424, 464, 544, 578 Σὲ νεκρὸ φίλον 317 Σικελία 44 Στὰ κυπαρίσσια τῆς Ἀκρόπολης 296 Στὴν Ἀλίση Δικλαράκου 208 Στὴν πανελλήνια μάννα 497 Στὸ ἀκριβὸ μου τὸ βουνό 543 Στὸ δέντρο αὐτό . . . 65 Στροφές 81 Συμφωνία (ἡ) τῶν ῥόδων 102 Ταγγανόπουλον (τὸ) (μὲ 1 εἰκόνα) 139 Φεγγαράκι 139 Χαρὰ (ἡ) ποῦ πέρασε 555 Χειμῶνας 98 Χέρια (τὰ) τοῦ παλποῦ 244 Χιόνι (τὸ) 617	Σελ.
--	------	---	---	------

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ

Ὁ τόμος οὗτος περιέχει 430 εἰκόνες καὶ κοσμήματα.

ΤΡΕΙΣ ΜΙΚΡΟΙ ΑΕΡΟΠΟΡΟΙ
ΣΤΟ ΒΟΡΕΙΟ ΠΟΛΟ
Μυθιστόρημα
ὑπὸ **NORBERT SEVESTRE**

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.
Ὅπου ὁ ἥλιος φέγγει τὰ μεσάνυχτα
Ὁ κ. Ἀχιλλέας Ἀντρεϊωμένος, ὁ παιδαγωγὸς τῶν ἀγοριῶν τοῦ κ. Ντεντεβίτς, δὲν ἦταν κανένας ἑκαουσὸς ἀθλητῆς, οὔτε κανένας παλληκαρᾶς, ὅπως θὰ πιστεῖ κανεὶς ἀκούγοντας μονάχα τὸ ὄνομά του καὶ τὸ ἐπώνυμον. Ἄνδρες καὶ γενναῖοι φαίνονταν μόνο στὴν καθημερινὴ ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος ποῦ εἶχε ἀναλάβει. Ὅσο γὰρ αὐτὸ, κανεὶς δὲν εἶχε νὰ πει τίποτα. Ἦταν δάσκαλος ἱκανὸς καὶ εὐσυνειδήτος, ἀφοσιωμένος μὲ τὴν ψυχὴν τὴν ἀνατροφήν τῶν μαθητῶν του. Ἀλλὰ τὰ χαρίσματά του περιορίζονταν ὡς ἐδῶ. Γιατὶ κατὰ τὰ ἄλλα, ἢ φύσιν δὲν τὸν εἶχε καὶ τόσο κολακέψαι. Ὁ καιμὲνος εἶχε μὴ πολὺ μεγάλη μυωπία—κοντοφύσῃς μὲ τὰ ὄπλα του,—καὶ τὸ πανύψηλον, ἰσχνὸν, ἀχαροκορμὶ τοῦ τὸν ἔκανε νὰ μοιάζει μὲ

τοὺς παλιούς ἐκείνους ἀσκητῆς τῆς ἐρήμου. Τέλος, οἱ πολλοὶ ἀδέξιοι τρόποι του, ποῦ τοὺς χρωστοῦσε στὴ φυσικὴν του δειλία καὶ μετροφορσύνῃ, ἔκαναν τὸν κ. Ἀχιλλέαν Ἀντρεϊωμένον νάποστελεῖ ἕνα σύνολον ποῦ δὲν δικαιολογοῦσε διόλου, μὰ διόλου τῶνομά του. Δύσκολα θὰ μπορούσε κανεὶς νὰ τὸν φανταστῆ νὰντιπαλεῖται μὲ τὴς δυσκολίας τῆς ζωῆς, καὶ μάλιστα μὲ τοὺς κινδύνους τῆς. Καὶ ὅμως αὐτὴ ἐμελλε νὰ εἶναι ἡ τύχη του μετὰ τὴς ἐξετάσεως. Ὁ κ. Ντεντεβίτς, θέλοντας νὰ κἀνῃ μὴ εὐχαριστήσιον αὐτὸν καὶ στοὺς γιούς του, τὸν φώναξε στὸ γραφεῖον του, τὴν ἡμέραν ποῦ ἀρχίζαν οἱ πιάσεις, καὶ τοῦ εἶπε:
— Ἀγαπητέ μου φίλε, εἶμαι ἐνθουσιασμένος μὲ τὴς προόδους τοῦ Γαβριήλ καὶ τοῦ Ὑβόν. Κι' αὐτὸ τὸ χρωστοῦν σὲ σὰς. Ἐπιτρέφετέ μου νὰ σὰς συγχαρῶ.
— Μὰ καὶ τὰ παιδιὰ ἔκαναν ὅ,τι μπορούσαν, κύριε . . .
— Ναι, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, μὰ ὡς ἕνα κάποιον σημεῖον. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο μοῦ ἤρθε ἡ ἰδέα νὰ σὰς προτείνω. ἂν θέλετε, νὰ κἀνετε κι' οἱ τρεῖς σὰς ἕνα ταξιδάκι γύρου στὰ παράλια τῆς Νορβηγίας. Δεῦ ἂν θέλετε, φίλε μου, γιατί ἂν πρόκειται νὰχετε σεῖς κανέν' ἄλλο σχέδιον στὸ μυαλό σας, δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ καμμιά συζήτηση. Ἐκτὸς ὅμως ἀπ' αὐτὸ, δὲ θάμουν διόλου δυσαρεστημένους ἂν ἤξερα πὸς τὰ παιδιὰ, διὰ μῆνας, θὰ εἶναι κάτῳ ἀπ' τὴν δικὴν σας τὴν ἐπίβλεψιν. Γιατὶ ἐγὼ, δυστυχῶς, δὲν μπορῶ νὰ τὰ συνοδεύσω. Εἶμαι ὀφειλωμένος νὰ μείνω στὸ Παρίσι, ὅπου μὲ κρατοῦν οἱ ὑποθέσεις μου. Ἡ κυρία Ντεντεβίτς πάλι, κι' αὐτὴ δὲ θέλει νὰ μ' ἐγκαταλείψῃ. Θὰ μπορούσαμε νὰ στείλωμα τὰ παιδιὰ νὰ περάσουν μόνον τοὺς τὸ καλοκαίρι στὴν ἐξοχὴ. Ἀλλὰ τὰ ταξιδία μορφῶνουν τὴ νεότητα, αὐτὸ τὸ ξέρετε, κι' ἔπειτα καὶ σὲ σὰς τὸν ἴδιον θὰ κἀνῃ μεγάλο καλὸ ἢ ἀλλαγὴ τοῦ ἀέρος. Γνωρίζετε τὰ νορβηγικὰ φιάβρα;
— Ὅχι, κύριε, ἀπάντησε ὁ κ. Ἀχιλλέας Ἀντρεϊωμένος, ποῦ ἐνθουσιάζ-

στηκε μ' αυτή την πρόταση και για την ώρα δεν φανταζόταν παρά την καλή άποψη του ταξιδιού του. Έχω όμως ακούσει πόσο είναι ωραία τα φιάρα, και

«Ο παιδαγωγός κι' οι μαθητές του έπαιρναν το τραίνο...» (Σελ. 2, στ. α')

δεν ξέρω πώς να σας ευχαριστήσω για την πρότίσή σας. Είμ' ελεύθερος να διαβέσω τον εαυτό μου, γιατί, δυστυχώς, δεν έχω πια οικογένεια για να περάσω τις διακοπές μαζί της. Είμαι λοιπόν έντελως στη διάθεσή σας γι' αυτό το ταξίδι.

— Θαυμάσια! φώναξε ένθουσιασμένος κι' ο κ. Ντεντεβίλ.

«Όλες οι λεπτομέρειες του ταξιδιού συζητήθηκαν και κανονίσθηκαν άμεσα, γιατί ο κ. Ντεντεβίλ δεν συνήθιζε να χάνει την ώρα του σε περιττές κουβέντες. Ήξερε καλά τον παιδαγωγό και δεν εστήριζε και πολλές ελπίδες στην ικανότητά του. Μπορούσε να διαλέξει για τα παιδιά του ένα Μέντορα που να τα καταφέρνει καλύτερ' απ' αυτόν. Μα ή δειλία, ή αδεξιότης μάλιστα του παιδαγωγού, δεν τον άνησυχούσαν. Τις Ισοφαρίζαν ή σοβαρότης του κι' ή πραγματική του αφοσίωση στον Γαβριήλ και τον Υθόν, που από μέρος τους ήταν κάθε άλλο παρά δειλοί. Ω, αυτοί ήταν έτοιμοι να το αποδείξουν κάθε ώρα και στιγμή σ' όποιον ήθελε να τους δοκιμάσει, μ' όλο που και οι δύο τους μαζί δεν έφταναν τα τριάντα χρόνια.

Αλίως μέρες ύστερύτερα ο παιδαγωγός κι' οι μαθητές του έπαιρναν το τραίνο από το σταθμό του Βορρά. Ήταν κι' οι τρεις τους όπλισμένοι από την κορυφή ως τα νύχια με όλα τα απαραίτητα για ένα τέτοιο ταξίδι. Ο κ. Αχιλλέας Αντρεϊωμένος είχε σκοπό να συμπληρώσει τις γνώσεις του σχετικά με τις μακρινές αυτές άκτες, και κουβαλούσε μαζί του μια όλοκληρη βιβλιοθήκη από βιβλία έπιστημονικά και από ταξιδιωτικές περιγραφές των άρκτικών χωρών. Ο Γαβριήλ κι' ο Υθόν είχαν δοκιμάσει με κάθε τρόπο να τον πείσουν νάφηση τα βιβλία του στο Παρίσι. Τι τα χρειαζόταν όλ' αυτά τα σαφά συγγράμματα για την άρκτική χλωρίδα και πανίδα;

— Δεν πρόκειται να πάμε στον Πόλο σαν το Νόμπλε, κύριε, του έλεγαν για να τον πειράξουν. Δε θα φθάσουμε ούτε καν ως τη Γροιλανδία και το Λαμπραντόρ. Κι' ακόμα κι' αν πηγαίναμε, θα μας χρησίμευε περισσότερο αν παίρναμε μαζί μας κανένα κουτί γαλιέτες ή παστόψαρα.

Χαμένος κόπος! Ο κ. Αχιλλέας Αντρεϊωμένος ήταν πιστός στις αρχές του, σύμφωνα με τις όποιες, όταν ταξιδεύει κανείς, πρέπει να ξέρει τη χώρα που πηγαίνει.

— Με συγχωρείτε, του έλεγε με κάποια ειρωνεία ο Γαβριήλ, εδώ στο τραίνο που βρισκόμαστε, έγω κοιτάζω από το παράθυρο τα τοπία που περνάμε, και σεις τα κοιτάζετε στο χάρτη σας ή στον οδηγό σας. Είναι σπουδαιότερο αυτό που κάνετε σεις;

— Βεβαίωτατα, απαντούσε ο λαμπρός παιδαγωγός. Γιατί μου φθάνει μια ματιά μονάχα για να θαυμάσω τα λείψα και τους λόφους που περνούν από μπροστά μας, ενώ χρειάζομαι να βάλω μεγάλη προσπάθεια για να θυμηθώ την ιστορία από τις πόλεις και τις επαρχίες που θα συναντήσουμε στο ταξίδι μας.

Με άλλα λόγια ο κ. Αχιλλέας Αντρεϊωμένος είχε έμφυτη κλίση να ζη στο παρελθόν, ενώ για τους μαθητές του μονάχα το παρόν είχε αξία. Είχαν και άλλες διαφορές στο χαρακτήρα και στις αντιλήψεις τους, όπως θα ίδουμε παρακάτω. Αλλά, γενικά, ο δάσκαλος κι' οι μαθητές του συνεννοούνταν λαμπρά κι' οι άψευχες τους δεν είχαν ποτέ δυσάρεστες συνέπειες. Ο Γαβριήλ κι' ο Υθόν είχαν φθάσει ναγαπούν τόσο πολύ τον παιδαγωγό τους, ώστε δεν θα επέτρεπαν σε κανένα να τον κοροϊδέψη. Καμιά φορά γελοούσαν με τους άδικαιολόγητους φθόβους του και με τις άφηρημάδες του, ποτέ τους όμως δεν τον είχαν κοροϊδέψει για την έξωτερική του εμφάνιση ή

για το ντύσιμό του, Γι' αυτούς ο δάσκαλος τους ήταν σαν τα ακατέργαστα έκείνα διαμάντια, που το θαμπό τους τσόφλι δεν γελεί το μάτι του ειδικού. Και τον εκτιμούσαν διπλά και για τις άρετές του και για τις γνώσεις του.

Το ταξίδι που επρόκειτο να κάνουν οι μικροί Ντεντεβίλ με τον παιδαγωγό τους, άρχισε τις πρώτες μέρες του Ιουλίου με τους καλύτερους οίονους. Οι ταξιδιώτες μας βγήκαν στο Καλαί, έπειτα πέρασαν στο Δουβρο, με το βαπόρι, και τέλος έφθασαν στο Λονδίνο, όπου επιβιβάστηκαν, τελειωτικά πιά, στο «Φίνμαρκ», το πιο ευχάριστο άτμολοιο του κόσμου. Αυτό μπορούσε να τρέχει και με τον άτμο και με τα πανιά, ήταν ευρύχωρο, είχε όλες τις εύκολιες άπες ένα σωστό ύπερρωκέανιο. Το σκάφος του όμως ήταν έξαιρετικά στερεό, σαν των φαλινοθηρικών, και μπορούσε νάντιστατή μ' επιτυχία στους πλέοντας πάγους του Παγωμένου Ωκεανού.

Η καμπίνα του κ. Αντρεϊωμένου ήταν κολλητά στην καμπίνα των δύο μαθητών του. Αλλ' ο παιδαγωγός ούτε ξεμύτιζε καθόλου από μέσα, είτε γιατί φοβόταν μήπως έλλοιστεί, όπως όταν πέρασαν από το Καλαί στο Δουβρο, μ' όλο που το ταξίδι αυτό δεν κράτησε παρά μια ώρα μονάχα, είτε γιατί ήταν βυθισμένος στην ανάγνωση κανενός βιβλίου, που κατά τη γνώμη του ήταν πιο έλυσιμικό κι' από το μαγευτικότερο πανόραμα. Κι' έτσι το βαπόρι βγήκε, χωρίς να το καταλάβει ο δάσκα-

«— Πώς είπατε; ρώτησε ο Γαβριήλ.»

λος, από τον Τάμεση, και την επομένη, όταν ο λαμπρός άνθρωπος ξύπνησε κι' ανέθηκε στο κατάστρωμα, το «Φίνμαρκ» είχε χάσει πια από μπρός του τις άκτες της Άγγλιας. Προχωρούσε θαρραλέα προς τα βορεινά με όλη τη δύναμη του άτμου του, και με τα πανιά του άνοιχτά έτρεχε τους δώδεκα κόμβους την ώρα χωρίς καμιά δυσκολία.

(Ακολουθεί) ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΑΡΕΣΟΥ

ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ο Γιαννάκης είναι σήμερα δύο χαρά. Πάει καμαρωτός-καμαρωτός. Η πρώτη Κυριακή, βλέπετε, που φέρεσε τα καινούργια του. Έχει ή δεν έχει δικιο να φουσκώνει σά γαλοπούλα; Δείξτε του σεις έναν άλλο, που να φορη' έτσι ωραία μπλουζίτσα της ώρας και παντα λονάκι χωρίς ούτε μια τσάκισούλα! Και τέτοια λουστρίνια; τα φορεί κανένας;..

Κι' έχει ακόμα και μπαστουνάκι ο Γιαννάκης!.. Είναι βερνικωμένο μαύρο και στη λαβή έχει ένα κεφαλάκι σκύλου, που του Γιαννάκη του φαίνεται σαν άσημνιο... Δηλαδή μπορεί νάναι κι' από μολύβι, αλλά αυτό δεν έχει σημασία για το Γιαννάκη. Ένα πράμμα που γυαλίσει, απ' ό,τι και νάναι, μία φορά γυαλίσει...

Αλλά τί ήθελε που ήρθε από δω; Πφ, τί παλιόδρομος! Όλος χαντάκια, λάσπες, λίμνες από βρωμόνερα...

Και καθώς ετοιμάζεται να στρίψει απ' το στενοσόκακο στη φαριδιά λαιφόρο, ο Γιαννάκης βρίσκει ανάμεσα σε μια γριούλα που πουλά κουλούρια και σ' ένα ζητιάνο. Έχουν πιάσει τις δύο γωνίες. Η κουλουρτζίνα στέκεται με τα χέρια σταυρωμένα πίσω από ένα πανέρι κι' ο ζητιάνος, με τα στυμένα του μάτια ύψωμένα προς τον ουρανό, σταυροπόδι στις πλάκες, απλώνει το χέρι και μουρμουρίζει παρακάλα κι' εύχες:

— Χριστιανό!.. Μιά βοήθεια, μία μικρή βοήθεια... Κι' ο Θεός να σας το πληρώσει...

Ο Γιαννάκης ψάχνει στην τσέπη του. — Θέ μου! Πάνε τα λεφτά μου;.. Τι τάκανα τόσα που είχα; Στάσου να θυμηθώ...

Αλλά με τί κάθεται και σκάει! Όσα κι' αν ήταν, ξεδεύτηκαν! Θα τα κλάιη; Τώρα όμως, που του μένει μόλις μία δραχμή, τί να πρωτοκάνη με αυτήν; Να πάρη κουλούρι, ή να έλεήση το φτώχό;

— Κυρά, πόσο έχουν αυτά τα κουλούρια;

— Τα ζαχαρένια; Μιά δραχμή, παιδί μου...

— Δόσε μου ένα...

Αλλά καθώς κάνει να φύγη, πλάφ! Από τη χαρά του που πήρε το κουλούρι, δεν έβλεπε πια μπροστά του. Κάτσε λοιπόν τώρα, Γιαννάκη μου, να σου πω τις λάσπες με το μαντηλάκι σου... Είδες πως το κατάντησες το πανταλόνι σου; Αλλά δεν κάνεις τίποτα... Τις λάσπες δεν τις σφουγγίζου με το μαντήλι. Τις αφήνουν να στεγνώσουν, κι' έπειτα τις βουρτσίζουν... Τώρα το πανταλόνι σου έγινε χειρότερα, και κρίμα στις μυρωδιές που έχουνε το πρωί στο μαντηλάκι σου!

Και κοίτα, κοίτα εν' άλλο παιδάκι! Αυτό το καιμένο δε φοράει ούτε καινούργιο καπέλλο, ούτε καινούργια φορέματα, ούτε λουστρίνια... Κι' ίσως να μην ήπια ούτε γάλα το πρωί... Είδε κι' αυτό το κουλούρι, είδε και τον τυφλό ζητιάνο... Έφαξε κι' αυτό στην τσέπη του, κι' αν δεν βρήκε δραχμή, βρήκε τουλάχιστο δυό εικοσαράκια και μια δεκαρίτσα. Η κουλουρτζίνα έχει και κουλούρια που τα πουλάει πενήντα λεφτά... Μπορούσε λοιπόν να πάρη κι' αυτό ένα κουλούρι. Το βλέπεις όμως που πάει; Ίσια στον τυφλό... Αφίνας τα λεφτάκια του στάπλωμένο χέρι και φεύγει με μεγάλα βήματα, σά να φοβάται μη το είδαν...

— Καλέ μου άνθρωπε, είτε παιδί είσαι, είτε παλικάρι, είτε κοπέλλα... Να ζήσης, χίλια χρόνια να ζήσης!..

Ντροπή σου, Γιαννάκη! Σο προτίμησες ναγοράσης κουλούρι!

Ο Γιαννάκης θέλει να κλάψη. Κι' όμως, κάτι μπορεί να κάνει κι' αυτός για τον τυφλό, κι' ως μην έχει πια λεφτά στην τσέπη του... Περνάει πλάι, ρίχνει το κουλούρι στην ποδιά του και γρήγορα-γρήγορα φεύγει.

— Την εύχή μου νάχης!..

Μέσα στα κόματα του κόσμου, ο Γιαννάκης δε μπορεί να κινηθί λεύτερα. Άλλοτε κάποιος τον παραμερίζει, άλλοτε σπρώχνει κι' αυτός κάποιον για να περάση... Κι' όμως λές και τούχουν φυτρώσει φτερούγες στη ράχη και πετά!.. Δε θυμάται πια ούτε τα ρούχα του ούτε τις λάσπες τους. Μόνο την εύχή του ζητιάνου, που νομίζει πως την άκουει ακόμα σά μουσική...

Κ. Π. ΛΕΥΚ.

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΓΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Α'.

Έκει στην άκρη της Άτλαντίδας, — κάθου τρέχα γύρευε, — υπάρχει ένα μικρό χαριτωμένο βασίλειο, όπου βασιλεύει από χρόνια ο Όσκαρ Δέκατος Ένατος (ΙΘ'), όραιος λέοντας, γενναίος, περήφανος και μεγαλοπρεπής.

Θάπορθησε: λιοντάρι βασιλεύει σ' αυτό το βασίλειο; Φυσικά! γιατί βρίσκεται στην έρημο, γιατί οι περισσότεροι κάτοικοί του είναι ζώα, και καθώς ξέρετε, πάντα βασιλιάς της έρημου και των ζώων είναι ένα λιοντάρι.

Τον Όσκαρ ΙΘ' τον φοβούνται εκεί-πέρα όλοι, και μάλιστα

λιστα τον τρέμουν οι κακοί. Κυβερνά το βασίλειό του με φρόνηση, μ' έξυπνάδα, και, σά δίκαιος βασιλιάς που είναι, δικάζει τους ύπηκόους του με τη μεγαλύτερη άμεροληψία. Κοντολογίς, είναι καλός βασιλιάς ο Όσκαρ ΙΘ'.

Και δεν είναι μόνο καλός βασιλιάς, αλλά και καλός οικογενειάρχης. Άγαπά πολύ τη γυναίκα του, την όραία βασίλισσα Γετρούδη, κι' ακόμα περισσότερο αγαπά το μικρό του γιό, τον Άλφόνσο, το μονάκριβο, που είναι και ο νόμιμος διάδοχός του.

Σά λέαινα, βλέπετε, που είναι, ένα μόνο παιδί είχε κάνει κι' η βασίλισσα Γετρούδη: ένα ναι, αλλά λέοντα!..

(Ακολουθεί) Η ΚΥΡΑ-ΜΑΡΘΑ

ΤΑ ΠΑΛΙΑ ΧΡΟΝΙΑ

ΓΡΑΙΚΟΣ, ΓΕΝΙΤΣΑΡΟΣ ΚΑΙ ΒΕΝΕΤΣΑΝΟΣ

Ήταν περασμένα τα μεσάνυχτα. Καμιά φωνή δεν άκουγόταν. κανένα ζωντανό δεν έλάτρε στα ρημαγμένα μέρη...

Μακριά ακούστηκ' ένα μικρό πετιονάρι να λαλή πίσω απ' τα χαλάσματα...

Οι Τούρκοι κλεισμένοι στο Κάστρο. Οι Βενετσάνοι τριγυρίζουν σαν τ' αγρίμια στη χώρα...

Σβυστό και τὸ καντήλι τῆς Ἀγίας Γλυκερίας, στὸ Γαλάτσι, κανένας δὲν πάει νὰ προσκυνήσῃ...

Τὸ ἀγιασμένο τὸ νερὸ κατακυλοῦσε μουρμουρίζοντας τὸν κατήφορο...

Μὰ νὰ... κει ἀπὸ κάτω, ἀπ' τῆς Ὀμορφῆς Ἐκκλησίας τῆ στρατά, κάποιος προβάλλει.

Φάνει σὲ κάτι χαλάσματα, βγάζει βαθὺ ἀναστεναγμό, κι' ἀκούει πέρα ἀπ' τὸ βράχο τὸν ἀντίλαλό του μονάχα.

Ἔρχεται γύρο-γύρο ἀπ' τὰ χαλάσματα, κουνώντας λυπητερὸ τὸ κεφάλι του...

Ποῖς ἄλλος ἀπὸ σένα, ἄμωρε Ἀθηγιέ, θὰ μπορούσε νὰ γνωρίσῃ τὸ σπίτι σου!;

Χαϊδεύει τὸ ἀγιόκλημα πούχε φυτεμένο μὲ τὴ δύστηνη τὴν ἀδερφή του, σκύβει, παραμερίζει τὶς πέτρες...

Χορτάρισε τοῦ γονιοῦ σου ὁ τάφος! Μὰ γιατί κλαίς σὰ μικρὸ παιδί; τάχατε θὰ ζῆς καὶ σὺ αὐτὸς;...

Τ' ἀγριοπούλουδα χύνουν γύρω τὴ μρωδιά τους. Ἐπιπλώνεται στὴ γῆ, ἀκουμπάει τὸ κεφάλι του στὸν τάφο...

Ἐάννου, ἀπ' τὰ Τουρκοβούνια, κάποιος ἄλλους προβάλλει. Οἱ νυχτερίδες τρελλὰ φτερουγίζουν καὶ τρίζουν γύρο του...

Ἡ ἀγριεμένη ἡ θωριά του φαίνεται πὸ ἀγρία μὲς στὸ σκοτάδι. Ἀλλήμονο

σ' ἐκείνον πὸν θάβρη στὸ δρόμο του! Εἶν' ἕνας Γενίτσαρος. Μὰ δὸς ζυγώνει στὴν ἐκκλησιά κοιτά, τὸσο ἡμερώνει...

Γιατί κτρινοσε τώρα καὶ τρέμεις σὰν κορίτσι, ἄγριε Γενίτσαρε;...

Σὲ λίγο βλέπει ἕνα μαῦρο πρᾶμμα νᾶρχεται ἐπ' τὸ κάτω μέρος... Βαθὺ τὸ σκοτάδι καὶ δὲν ξανοίγει τί νᾶναι...

Ὁ Γενίτσαρος ἐγινε πάλι Γενίτσαρος. Βγάζει τὸ χατζάρι του καὶ χύνεται καταπάνω του...

Παίξι τὸ δελπίσει! ὁ πρῶτος, πὸν ἀπὸ μικρὸ τὸν πῆραν μὲ τὸ παιδομάζωμα...

Πετιέται ὁ Ἀθηγιὸς μὲ τὸ σπαθὶ στὸ χέρι καὶ βρίσκει ξάφνου μπροστὰ τους.

Ἐμένα βόνηθα, πατριώτη—τοῦ φωνάζει ρωμαίικα ὁ Βενετσάνος—νὰ σκοτώσουμε τὸν Τούρκο τὸν ἄπιστο!...

Ἐμένα βόνηθα, πατριώτη—τοῦ φωνάζει ρωμαίικα κι' ὁ Γενίτσαρος—νὰ σφάξουμε τὸ Φράγγο, τὸν ἄπιστο!...

Κανέναν δὲ βοηθάω! Τοῦς Τούρκους ἄς τοὺς θέλουν οἱ παπάδες μας

καὶ τοὺς Βενετσάνους οἱ ἀμυαλοὶ οἱ λαίκοι! ἐγὼ καὶ τοὺς δυὸ τοὺς ξέρω γιὰ ἐχθροὺς τῆς πατρίδας μου!...

Γιατί μιὰ φωνὴ ἀπὸ δυὸ στόματα ἀκούγεται: «ἀδερφέ μου!»; Γιατί μὲ μιὰς πέφτουν τ' ἄρματα κάτω;...

Ποῖς δελπίσει! ὁ πρῶτος, πὸν ἀπὸ μικρὸ τὸν πῆραν μὲ τὸ παιδομάζωμα οἱ Γενίτσαροι...

Κοντεύει νὰ ξημερώσῃ. Τὰ πουλάκια μέσα στὰ χαμόλαδα τινάζουν τὰ φτερά τους βγάζοντας χαριωπὴ λαλιά...

Πόσο θὰ ξηπαζότανε κανένας διαδάτης, ἂν περνώντας, ἔβλεπε ἕνα Γραικό, ἕνα Γενίτσαρο κι' ἕνα Βενετσάνο...

Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΟΙΗΣΗ

ΑΠΟ ΤΟΝ "ΚΥΚΛΟ ΤΩΝ ΤΕΤΡΑΣΤΙΧΩΝ,"

Ἰ' Αὐκοῦρατος κι' ἀνεάντητος, μ' ἔλα τὰ ἐβδμήντα του χούνια, ὁ γεραρὸς Κωστής Παλαιάς, ὁ κόρυφαίος τῶν ποιητῶν μας...

ΗΛΙΟΣ ΚΑΙ ΒΟΡΒΟΡΟΣ

Στὸ βόρβορο ἴσα ἀπάνου κι' ὁ ἥλιος πέφτει καὶ λάμπει ὁ βόρβορος ὡς νὰ εἶναι ἥλιου σταυραδερός...

ΑΝΑΣΚΑΦΕΣ

Ἡ Ἑλλάδα! Πάνι ἀνάσταση μὲς ἀπ' τὸ κρῖν τὸ χῶμα πάντα θάχῃ ξαφνική καὶ μιὰ Δευτέρα Παρουσία...

Η ΕΥΤΥΧΙΑ

Ἦστερ' ἀπ' τὸν κατακλισμὸ πὸν φέρουν τὰ στοιχεῖα, νανοίγῃς τὸ παράθυρο πρωινὸς κάτω ἀπ' τὸ χαμόγελο πὸν εἶν' ὄλος ὁ οὐρανός...

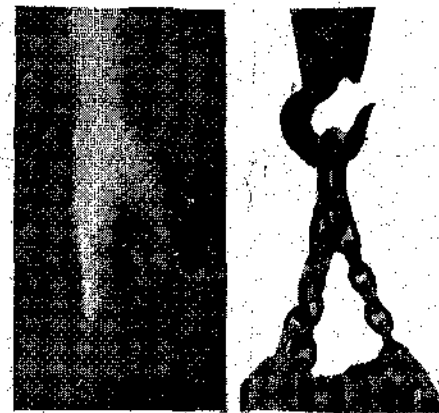
ΑΝΩ ΣΧΩΜΕΝ

Μήτ' ὁ οἰστορήλατος τοῦ Αἰσχύλου μὲ δονεῖ παλμός, οὔτε τῶν θεῶν ἡ γαλήνη πὸν τὴν ἔλεψε ὁ Φειδίας...

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΕΙ ΤΗ ΦΥΣΗ ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ

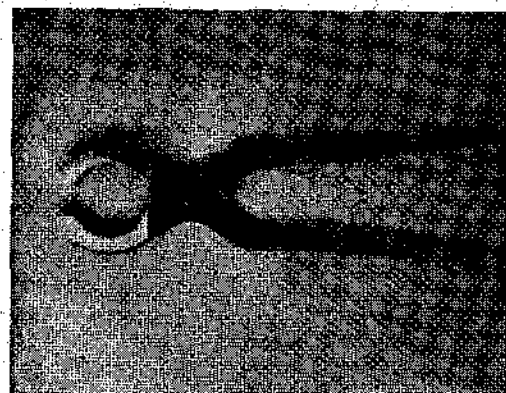
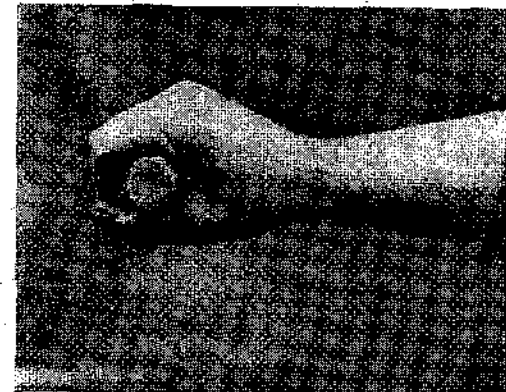
Ἄν σταθοῦμε μιὰ στιγμὴ νὰ κοιτάξουμε γύρο μας καὶ νὰ ἐξετάσουμε τὰ τεχνητὰ πράγματα πὸν μᾶς περιβάλλουν...

Φυσικὸς καὶ τεχνητὸς γάντζος.

αὐτὴ ἡ ὑπόταξη τῶν φυσικῶν δυνάμεω στὰ χέρια τοῦ ἀνθρώπου, ἀποτελεῖ τὴν πρόοδο καὶ τὸν πολιτισμὸ.

Σπίτια, ἐργαστήσια, μηχανές, σιδηρόδρομοι, πλοῖα, ἄλλα εἶναι καμωμένα

καὶ ἀνθοβολοῦνε καὶ κορμὸς καὶ ῥη ἄλλα αὐτὰ τὰ πονεμένα καὶ μιλῶναι... νὰ τὰ φιλήσῃ γλυκά, νὰ τὰ χα-

γιὰ νὰ βοηθήσουν τὸν ἀνθρώπο νὰ νικήσῃ καὶ νὰ ὑποτάξῃ τὴ φύση. Ἡ φύση ἔχει βουνά, τὰ τρυποῦμε καὶ μὲς ἀπὸ τὰ τὸννελ περνᾷ τὸ τραῖνο...

Ἔτσι λοιπὸν βλέπουμε, ἐπὶ ὁ ἀνθρώπος ἔχει δημιουργήσει ἕναν ὀλόκληρο κόσμον δικό του, τεχνητό, μηχανικό...

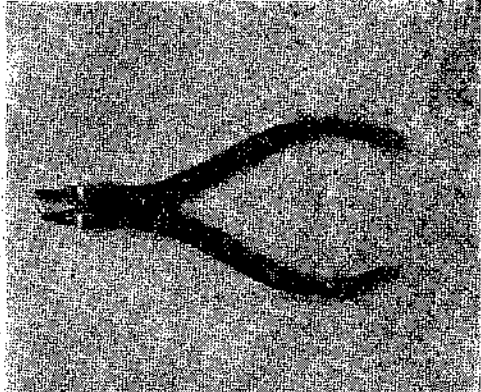
Πῶς λοιπὸν ὁ ἀνθρώπος στήθηκε τόσο περήφανος, ὥστε νὰ φαντασθεῖ πῶς μὲ τὶς ἀσημαντες δυνάμεις του θὰ κατάφερνε νὰ νικήσῃ τὴ φύση;

Ὁχι, ὁ ἀνθρώπος δὲ στήθηκε περήφανος σ' αὐτό. Ὁ ἀνθρώπος βρέθηκε στὸν κόσμο, τὸς προϊστορικοὺς ἔποχες, γυμνὸς κι' ἀσπλὸς ὅπως τὰ ζῶα...

Ἄρχισε νὰ σκέπτεται. Τότε ἡ ἴδια ἡ φύση τὸν βοήθησε νὰ ὀπλιστεῖ. Εἶδε λ. χ. τὸ νερὸ νὰ κῆθεται σὲ μιὰ γουβιτῆρα τῆς πέτρας...

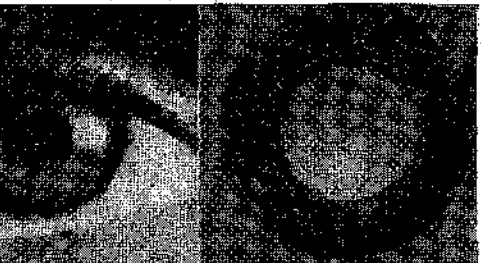
Ἄργότερα τὰ ἐργαλεῖα τελειοποιήθηκαν. Ἄλλα ἂν παρατηρήσουμε προσεχτικὰ ὁποιοδήποτε ἀπὸ τὰ τελειοποιημένα σήμερα μηχανήματα...

Ἔχουμε πρῶτα τὸ γάντζο. Ὁ τε-

Φυσικὸς καὶ τεχνητὸς τζιφτης.

χηγητὸς δὲν εἶναι ἀπαράλλαχτος μὲ τὸ φυσικό, μὲ τὸ χέρι δηλαδὴ τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν κἀμπῃ ἕνα ἢ δυὸ δαχτύλα...

Φυσικὸς καὶ τεχνητὸς φακός.

Ὁ ἀνθρώπος, λοιπὸν, βλέπετε, ἀντιγράφει τὴ φύση καὶ τὴν ἀπομιμνεῖται. Ἄλλ' ὅσο κι' ἂν θαυμάζουμε τὴν πρόοδο τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τὶς καταπληκτικὲς ἐφευρέσεις τῆς ἐποχῆς μᾶς...

ΘΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

κμημένο. Τότε ο στρατηγός του έπιασε το χέρι με καλοσύνη και του είπε :

— Έσύ, παιδί μου, που ξέρεις να γαλατίζεις την πατρίδα σου και όταν είναι καταστραμμένη, είσαι άξιος να ζήεις ελεύθερος. Πήγαινε στη χώρα σου, και άγαλα πάντα την πατρίδα σου όπως τώρα.

Αθανάσιος Διάκος

Α Γ Ρ Υ Π Ν Ι Α

Είναι νύχτα... Όλοι κοιμούνται... Μόνο εγώ δεν μπορώ να κοιμηθώ, γιατί μαύρες σκέψεις, σαν τὸ σκοτάδι της νύχτας, βασανίζουν τὸ μυαλό μου.

Θέλω να κοιμηθώ, μὰ δὲν τὸ καταρθώνω, καὶ γυρίζω πότε ἀπ' τὸ ἕνα καὶ πότε ἀπ' τὸ ἄλλο πλευρὸ.

Κάποτε ἕνας ἀόριστος φόβος μὲ πιάνει. Μὰ τὸ ρυθμικὸ τικτικ του ἀκούραστου ρολογιοῦ τὸν διαλύει. Είναι σὰν σύντροφος μὲ τὴν ἀγριάδα τῆς μαύρης νύχτας.

Γλυκὸ, σιγαλὸ τραγουδι κάποιου διαβάτη, πὸν συνοδεύεται ἀπὸ ἴχθους κίθάρας, ἔρχεται στ' αὐτιά μου ἀπὸ μακριά... Τὰ τεχνῶνα γιὰ ν' ἀκούσω καλύτερα... Ὅλο κι' ἔρχεται πὸ κοντά.

Νά, τώρα εἶν' ἔξω ἀπ' τὸ σπύμας. Σιγά-σιγά ἀπομαρύνεται καὶ τώρα δὲν τὸν ἀκούω πιά. Ξαναπέφτω πάλι στὴς ίδιες σκέψεις, σφιχτογυρίζοντας στὸ στήθος. Ἀπὸ ἐξακολουθεῖ δὴ δύο-τρὴς ὧρες, ὅπου πιά ὁ Μορφέας ἔρχεται, μὲ φιλεῖ στὰ μάτια καὶ μὲ παίρνει στὴν ἀγκαλιά του... Τρελλὸ Ἰδιανικὸ

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΗΣ ΠΛΑΤΙΑΣ ΜΟΥ

Ὡ! πάντα δὲ σὲ θυμίζω, γλυκεῖά μου γιγαῖα. Ποτὲ δὲ θὰ ξεχάσω τὸ τόσο γλυκὸ σου πρόσωπο, τὰ δόξα-δόξα μαλλιά σου καὶ τὸ τόσο φωτεινὸ χαμόγελό σου. Σ' ἔχασα τόσο νωρίς, κι' ἐγὼ νόμιζα πὸς θὰ ζήσεις αἰώνια!

Ἡ γυνίκα πὸν ἔμενες εἶσαι ἄδαια καὶ κρύα, μὰ ἀνατοχίλα μὲ διαπερνᾷ ὅταν πλησιάζω τὴν ἀγαπημένη γανούλα σου. Ἄλλοτε καθόσθον ἐκεῖ ἤσυχά-ἤσυχά καὶ μὰς κοίταζες ὄλους μὲ μιά ἀνέκφραση τρυφερότητας, καὶ ἔμετς γύρω σου ἀκούγαμε τὴς ἀτέλειωτες ἱστορίες.

Πόσες φορές τὴ χεῖρά σου δὲν μὲ ἔχαν μαλώσει γιὰ τὴς παιδικαῖνες τρέλες μου, καὶ ὅμως πόσο σ' ἀγαποῦσα!

Πέθανες, ἀλλὰ ἡ γλυκεῖά σου μορφή εἶναι χαραγμένη βαθιά στὴ μνήμη μου. Πάντα θὰ σὲ θυμίζω καὶ πάντα θὰ κλαίω τὸ χαρμό σου. Τσουκνίδα

ΒΕΥΠΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Κάποτε κλέσαν στανάκκορα τῆς Γαλλίας κάποιον ὀνομαστὸ γιαντὸ, γιὰ νὰ σώσῃ τὴν ἀρραγία.

μικρὴ ποιητικὴ σὺν κινδύνους. — Θὰ γίνετε ἐστὶ ἑκαυστὸς, τοῦ λέει ὁ ἀπερίσκεπτος μικρὸς διάδοχος, ἀδελφὸς τῆς ἄρραστῆς. — Μὰ, Ὑψηλότε, ἀπαντᾷ ὁ γιαντὸς, μὴ φαίνεται, ὅτι ἂν δὲν ἦμουν ἡδὴ ἑκαυστὸς, δὲ θὰ βρισκόμουν ἐδῶ.

(Ἀπὸ τὸ Γερμανικὸ) Ἐρσίση

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Δυὸ ἀγοράκια συζητοῦν ζωηρὰ καὶ σοβαρὰ.

— Ἐσένα ὁ πατέρας σου εἶναι σαρκώτης, κι' ὄμως τὰ παπούτσιά σου εἶναι ἄσπρα... — Μπᾶ! καὶ σένα ὁ πατέρας σου εἶναι ὀδοντοίατρος κι' ὄμως σοῦ λείπουν τρία δόντια!

— Μὰ τὰλλᾶξω, κουνεῖ! — Ἐ, μὰ κι' ἐγὼ τὰλλᾶξω τὴν Κυριακή.

— Ποιά; — Τὰ παπούτσιά μου!

Κόρη τῶν Κυμάτων

Χαιρετᾷ καὶ τοὺς νέους μου φίλους, ποὺ γράφετε καὶ πρῶτὴ φορὰ γιὰ τὸ 1930, εἶτε μόνον τοὺς, εἶτε ἀπὸ ἑσπαθῶμα, καὶ περιμένα μὲ μὴ γράφουν τίς ἐντυπώσεις τοὺς ἀπὸ τὸ φυλλάδιο, νὰ πάρουν, ἂν θέλουν, καὶ ψευδώνυμο καὶ μὴ γράφουν τακτικὰ σὺν τοὺς παλαιοῦς.

Ἄσκαλος. — Ποιά ἄλλα πρόσωπα, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν πατέρα καὶ τοὺς δύο υἱούς, βλέπουμε στὴν παραβολὴ τοῦ Ἀσώτου;

Ἄσκαλος. — Τὰ γουρουνία, κύριε!

Ἄσκαλος. — Ποιά ἄλλα πρόσωπα, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν πατέρα καὶ τοὺς δύο υἱούς, βλέπουμε στὴν παραβολὴ τοῦ Ἀσώτου;

Ἄσκαλος. — Τὰ γουρουνία, κύριε!

Ἄσκαλος. — Ποιά ἄλλα πρόσωπα, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν πατέρα καὶ τοὺς δύο υἱούς, βλέπουμε στὴν παραβολὴ τοῦ Ἀσώτου;

Ἄσκαλος. — Τὰ γουρουνία, κύριε!

Ἄσκαλος. — Ποιά ἄλλα πρόσωπα, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν πατέρα καὶ τοὺς δύο υἱούς, βλέπουμε στὴν παραβολὴ τοῦ Ἀσώτου;

Ἄσκαλος. — Τὰ γουρουνία, κύριε!

Ἄσκαλος. — Ποιά ἄλλα πρόσωπα, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν πατέρα καὶ τοὺς δύο υἱούς, βλέπουμε στὴν παραβολὴ τοῦ Ἀσώτου;

Ἄσκαλος. — Τὰ γουρουνία, κύριε!

Ἄσκαλος. — Ποιά ἄλλα πρόσωπα, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν πατέρα καὶ τοὺς δύο υἱούς, βλέπουμε στὴν παραβολὴ τοῦ Ἀσώτου;

Ἄσκαλος. — Τὰ γουρουνία, κύριε!

Ἄσκαλος. — Ποιά ἄλλα πρόσωπα, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν πατέρα καὶ τοὺς δύο υἱούς, βλέπουμε στὴν παραβολὴ τοῦ Ἀσώτου;

Ἄσκαλος. — Τὰ γουρουνία, κύριε!

Ἄσκαλος. — Ποιά ἄλλα πρόσωπα, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν πατέρα καὶ τοὺς δύο υἱούς, βλέπουμε στὴν παραβολὴ τοῦ Ἀσώτου;

Ἄσκαλος. — Τὰ γουρουνία, κύριε!

Ἄσκαλος. — Ποιά ἄλλα πρόσωπα, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν πατέρα καὶ τοὺς δύο υἱούς, βλέπουμε στὴν παραβολὴ τοῦ Ἀσώτου;

Ἄσκαλος. — Τὰ γουρουνία, κύριε!

Ἄσκαλος. — Ποιά ἄλλα πρόσωπα, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν πατέρα καὶ τοὺς δύο υἱούς, βλέπουμε στὴν παραβολὴ τοῦ Ἀσώτου;

Ἄσκαλος. — Τὰ γουρουνία, κύριε!

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΗΣ

Ἀθήναι, 42 ὁδὸς Ἐδριτιδίου τὴν 2 Δεκεμβρίου 1929.

ΕΤΟΣ 520ν — βλῆπετε στὴν προμετωπίδα τοῦ σημερινοῦ φυλλαδίου. Ναι, μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ καὶ μὲ τὴν ἀγάπη τῶν φίλων μου, ἐκλείω πενήντα χρόνια ζωῆς καὶ τώρα μπαίνω στὰ πενήντα. Κατὰ ἄλλο περιόδικὸν ἐστὶν Ἑλλάδα δὲν μπόρεσε νὰ ζήσῃ τόσο. Πὸς θὰ πῆ, ὅτι κανένα δὲν ἀγαπήθηκε καὶ κανένα δὲν θεωρήθηκε τόσο χρήσιμο, τόσο ἀναγκαῖο, σὰν τὸ δικό μου. Γι' αὐτὸ μποροῦμαι νὰ μᾶς περηφάνωμαι κι' ἐγὼ, κι' οἱ συνεργάτες μου, κι' οἱ βοηθοὶ μου, καὶ τὰ παιδιὰ μου, ποὺ κι' αὐτὰ ἐπίσης μὲ βοηθοῦν. Ἄς δεχθοῦν ὅλοι σήμερα τὴς πῆθ ἑμεῖς μὲ εὐχαριστίες, μὰς μὲ τὴν ὑπόσχεση, ὅτι μὲ τόσους καὶ τέτοιους βοηθούς, θὰ ἐξακολουθήσω τὸ ἔργο μου ὅσο θέλει ὁ Θεός.

Χαιρετᾷ καὶ τοὺς νέους μου φίλους, ποὺ γράφετε καὶ πρῶτὴ φορὰ γιὰ τὸ 1930, εἶτε μόνον τοὺς, εἶτε ἀπὸ ἑσπαθῶμα, καὶ περιμένα μὲ μὴ γράφουν τίς ἐντυπώσεις τοὺς ἀπὸ τὸ φυλλάδιο, νὰ πάρουν, ἂν θέλουν, καὶ ψευδώνυμο καὶ μὴ γράφουν τακτικὰ σὺν τοὺς παλαιοῦς.

ΜΕΡΙΚΕΣ ΠΡΟΜΗΘΕΣΕΙΣ

Ἡ Συδρομὴ τοῦ 1929 ἔληξε. Ὅσοι δὲν τὴν ἀναγνώσαν γιὰ τὸ 1930, πρέπει νὰ τὴν ἀναγνώσαν ἀμέσως, ἢ νὰ μὴ δηλώσουν ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ εἶναι συνδρομηταί, γιὰ νὰ τοὺς περιμένα ἀκόμα λίγον καιρὸ, π. χ. ὡς τὴν Πρωτοχρονιά... Ὅσοι δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ εἶναι πιά συνδρομηταί, πρέπει νὰ μὴ ἐπιστρέψουν αὐτὸ τὸ φυλλάδιο μὲ τὴν τακτικὰ, ὅπως τὸ ἔλαβαν, καὶ νὰ γράφουν ἀπάνω στὴν τακτικὰ ἑσπαθῶμα, γιὰ νὰ τοὺς διαγράψω.

Τὰ ψευδώνυμα τοῦ 1929 δὲν ἔχουν πιά ἰσχύον. Ὅποιος θέλει νὰ χυτὸ τὸ ἴδιο ψευδώνυμο καὶ τὸ 1930, πρέπει νὰ τὸ ἀναγνώσῃ ὡς τὸ τέλος τοῦ Ἰανουαρίου. Κατόπι τὸ ψευδώνυμο θεωρεῖται ἐλεύθερον καὶ τὸ παίρνει ὁ πρῶτος ποὺ θὰ τὸ ζητήσῃ. (Ἐννοεῖται ὅτι εἶτε ἀναγνώσῃ θέλει κανεὶς νὰ κέρη, εἶτε νὰ πάρῃ νῶ ψευδώνυμο, τὸ δικαίωμα εἶναι τὸ ἴδιο : 10 δραχμές).

Τὰ ἔθσημα τοῦ 1929 σταματοῦν στὸ φυλλάδιο τῆς 30 Νοεμβρίου. Ὅσοι θέλουν νὰ διακρινθοῦν, πρέπει νὰ μὴ στείλουν τὴν Σημεῖωση ποὺ ζητήσῃ σὸ προηγούμενο. Κι' ὡς ἴδιον σὸν ὀδηγὸν πὸς πρῶτος πρέπει νὰ εἶναι συνταταμένη. Τελευταία προθεσμία : 31 Ἰανουαρίου.

Ὁ Τόμος τοῦ 1929 εἶναι ἔτοιμος. Σὰς γράφω καὶ γι' αὐτὸν στὴν τελευταία σελίδα.

Καὶ τὸ ἑσπαθῶμα — μὴν τὸ ἐσχνάτε σιγαμῆ!

Ὁ ὀΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ

Στὴν τελευταία σελίδα τοῦ σημερινοῦ φυλλαδίου ἀναγγέλλεται ἡ ἐκδόση τοῦ ὀΔηγοῦ. Ὁ ὀΔηγὸς αὐτὸς εἶναι διηρημένος ἐν δύο βιβλίοις καὶ δὲν θὰ τυπώνεται νῶς καὶς χρόνῳ (θῆνατυπώνεται μόνον ὅταν ἐξαντλεῖται.) Ὁ συνδρομητὴς θὰ τὸν πάρῃ μὴ φορὰ καὶ θὰ τὸν ἔχει γιὰ ὅλα τὰ χρόνια ποὺ θὰ εἶναι συνδρομητὴς. Μόνον τὸ ἱμολόγιο, ποὺ εἶναι σὸ τέλος, μπορεῖ νὰ ἀλλάξῃ. Γι' αὐτὸ θὰ τυπώνω καὶ νῶς καὶς χρόνῳ καὶς φορὰ καὶ θὰ τὸν ἔχω σὸ τέλος τοῦ βιβλιαρίου. Σ' αὐτὸ τὸ παράρτημα θὰ βάζω κι' ὄσες τακτικὰ διατάξεις θὰ προσθένται μὲ τὸν καιρὸ ἢ θὰ τροποποιεῖνται.

Καθὼς σὰς εἶπα καὶ τὴν ἄλλη φορὰ, ὅ ὀΔηγοῦ τοῦ Συδρομητῶν χρεωδεται ἄχι μόνον τοὺς νέους συνδρομητὰς, ἀλλὰ καὶ τοὺς παλαιοῦς. Γιατὶ πολλὰ διατάξεις ἔχουν ἀλλάξει. Ἐπειτα εἶναι πὸς ἐπιχολο γάχουν αὐτὸ τὸ βιβλιαρίκι καὶ νὰ τὸ συμβουλευθῆναι καὶς φορὰ, — εἶναι δυνατόν νὰ τὰ θυμῶνται ὅλα ἀπῆξω; — καρὰ νὰ προστρέχουν σὲ ὀδηγούς, ὡς πρῶτος μὲ μάλιστα νὰ ἔξουν ἂν μὴ διαταχῆ εἶναι ἡ ἴδια ἢ ἂν ἀλλάξῃ. Ὅπως εἶπα, ἐγὼ σὲ τὴν ἐξῆς δὲν θέλω νὰ τὴν ἀλλογραφήσω ὅταν μὲ ρωτοῦν γιὰ πράγματα ποὺ θὰ ἔχει ὁ ὀΔηγός. Θὰ παραπέμψω σ' αὐτόν. Ὅσες καὶ θὲ συνδρομητῆς, ποὺ θέλει νὰ λαβαῖν μέρος στὴν κίνηση, εἶτε παλαιοῦς εἶτε νέος, πρέπει νὰ γράψω τὸν ὀΔηγὸν. Δὲν κοστίζει δὲ καὶ τίποτα σπουδαῖο.

Ἡ πὸς παλιὰ μου συνδρομητρία, — ἂν δὲν κἀνω λάθος, — εἶναι ἡ ἀγαπητὴ μου Μεγάλη Ἑλλάς. Καὶ τὸ θεωρῶ καλὸ ὠανὸ γιὰ τὸν καινούργιο μου χρόνῳ, ποὺ μπορὸ νὰ γράψω τὴν Ἀλληγογραφία μου μὲ ἕνα γράμμα δικὸ τῆς. Ἀκούετε εἰ μὴ γράφω: «Ἐλευστικὴ τὰ Νῆα τοῦ 1930... Τὴν Καλῶς τοῦ μπάρονα Τόμ, ἐπειδὴ ἤθερα ἀπὸ μὴ Ἀθηναϊκὴ Ἐπιστολὴ τοῦ κ. Φαίδωνος πὸς εἶναι ἀπὸ τὰριστοῦ γήματα τῆς παγκοσμίου φιλόλογος καὶ δὲν μὴ εἶχε τύχει νὰ τὴ διαβάσω, πῆγα σὸν Κινηματογράφον, τὴν τελευταία πὸς παίζονταν, νὰ πάρω μὴ ἴδω. Καὶ τί συμπύση! Κοιτάζοντας αὐτὸ τὸ ἔργο, σὺλλο οἱ φίλοι μου — δὲν μπορεῖ νὰ μὰς δῶσῃ. Γι' αὐτὸ, ἂν εἶδα πὸς ἡ σκέψη μου πραγματοποιήθηκε, ὁ ἐνθουσιασμός μου ἦταν μεγάλος. Μὰ καὶ τὰλλα σου μυστηριώματα φαντάζομαι πὸς θὰ εἶναι ἐφάμιλλοι.» — Ἐθαριστὸς πολὺ γιὰ ὅλα, Μεγάλη Ἑλλάς. Σ' εὐχαριστῶ κι' ὁ κ. Σ. ποὺ ἔλαβε μὴ ἔφετέλεσε τὴς παραγγέλιες σου.

Ὁ τυπογράφος ἀρραβωνίωσε τὴν Ἐρσίση! Ἐ, βέβαια, πὸς ἀλλοῦτικα μποροῦσε νὰρραβωνιάσῃ ἡ Ἐρσίση, ποὺ εἶναι μὴ μικρὴ φίλη μου, σὴν Μικρὴν Τάξιν. τὸ Πεντάβλῳ; Κι' ἴδω πὸς ἔγινε αὐτὸ: Μὴ ἄλλη φίλη μου, ἀπὸ ἄλλο μέρους, ἡ Ἐρσίση, ποὺ ἀνήγγελε τὸς ἀρραβῶνες τῆς. Ἐγὼ θὰ γράψω τὸνομὸ τῆς ἄχι πολὺ καθαρὰ, φαίνεται. Κι' ὁ τυπογράφος τὸ διάβασε Ἐρσίση, γιατί τὸ ἦταν πὸς οἶκτο, ἵστερ' ἀπὸ τὸς φορὰς ποὺ τὸ ὄστοιχῆσθες σ' Ἀποτελέσματα τοῦ Πεντάβλῳ. ἀιορθῶναι λοιπὸν τὸ λάθος, — ἀλλὰ θάρρη καὶ μὴρα πὸς δὲν θῆνακὶ λάθος. Τὰ χρόνια περνᾶν τόσο γρήγορα!

Ἡ Μεταγχολετὴ Ὑπαρξίς μὲ ρωτᾷ: «Ὅταν ἕνα παιδί σου παθεῖ καὶς ἀλληγογραφία μὴ ὄσους ἀλληγοροφῶσες, ἐπειδὴ λόγοι ἀνωτέρου τῶν δυνάμεσῶν του τὸ ἐμποδίζουν, πρέπει νὰ τοῦ στέλνουν προσδλητικὰ γράμματα ἐκείνου ποὺ τοῦ ἔγραψαν;» — Προδλητικὰ; ὁ, ποτὲ! Τὸ πολὺ-πολὺ παραπονετικὰ, κι' ὄσες ἀπῆξω. Ὅταν δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ γράφῃ πιά, καὶ τὸ δηλώνῃ, ὁ ἄλλος δὲν ἔχει κανένα δικαίωμα. Ἀφῆξω δὲ, ὅτι σὲ καὶς περιπτώση, ἕνα προσδλητικὸ γράμμα εἶναι ἀνέναντι ἀσυγχρήγη.

Ἐθαριστὸς πολὺ, Κόρη Κανδᾶ, ποὺ φροντίζεις γιὰ ἑσπαθῶμα. Ναι, δὲσυχάζω, πολλὰ παιδιὰ φορῶνται πῆξ... μὲγᾶλλον κ' ὅτι τὸ περιόδικὸ μὰς δὲν εἶναι πιά... γιὰ τὴν σεαστὴν ἡλικία τους' ἀλλ' ἀπὸ ἄγνοια βέβαια τῶν περισυρημένων. Ἀμὰ τοὺς δαξῆ κανεὶς τί καὶ τί δημοσιεύει, θὰ πειθοῦν ὅτι ἔκαναν λάθος. Ἀυθῆθηρα ποὺ ἤλθε σὸ γράψω μου καὶ δὲν μὴ ἔδωσες γινωσκία. Ὅσο ἀπρηχολημένη κι' ἂν ἦσθον, ἐπρεπε νὰ μὴ μιλῆσῃς.

Χαῖρω, Ἰάξ, ποὺ πηγαίνεις καλὰ καλὰ σὲ Λατινικὰ. Ἀλλῆρα, ἡ γλῶσσα αὐτὴ εἶναι νεκρὴ πιά χρεωδεται ὄμως, γιατί εἶναι τὸ κλειδὸ ὄσων σχεδὸν τῶν ἐθνοπαϊκῶν γλῶσσῶν, κι' ὄσους ἔσθες λατινικὰ, ἐσκολύνεται πολὺ σὲς ἕνας γλῶσσας. Ἀφῆξω τὴν ὅτι τὸ κλασσικὸ Ἰουμανία — ἄχι δηλ. τὰ πρακτικὰ, — προσημαζῶν καὶ ἐπιστημῆς, καὶ σὸν ἐπιστήμημον, προπατῶν τὸν φιλόλογον, γλωσσολόγον, ἀρχαιολόγον καὶ καθεξῆς, ἡ κλασσικὴ αὐτὴ γλῶσσα εἶναι «ἐκ τῶν ὄν ὄσκι ἔνευ». Ὅσο τώρα γιὰ τὰ κορτσια, ποὺ ὄσες ἐπιστημῆς ἐσκολυθῶσθον, ὄσες πρακτικὸ στάδιο, ἀλλὰ θέλουν ἀπῆξω γάχουν μὴν ἀνώτερη μόρση, πᾶς νὰ μὴ ἔξθον καὶ λέγῃ λατινικὰ, καὶ νὰ βλέπουν σ' ἕνα βιβλίο μὴ ἀπυγραφή, μὰ παραμῆ, ἔνα ρητὸ, ἔναν ἔρα λατινικὰ, — κι' αὐτὰ ὄλα εἶναι συγχρότατα, — καὶ νὰ τοὺς φαίνονται... κινεῖματα; δὲν κῆσι!

Μὰ ὄρατα φράση ἀπὸ τῶρα το γράμμα τοῦ Ἄση Ἡελαγινῶν! «Τὰ Νῆα σου τοῦ 1930 — μὴ γράφω! — πρέπει νὰ μὰς χρησιμεύσθον ὡς ὄρητῆρο γιὰ τὸ ἑσπαθῶμα.» Ὄρητῆρο. Πολὺ καλὸ!

Βυθὰ μὲ λυπηρὸν, Κωρὰ τῆς Θάλασσας, ὁ θάνατος τῆς πολυκαπημῆνης σου ἀδελφοῦλας. Μὰ τὸ δικίον σου «εἰσάφες μᾶρη ὄς καὶ τὴν καρδιά σου». Παρακαλῶ τὸ Θεὸ νὰ σὲ ἀπρηγορήσῃ, γιατί μόνον Ἄδτος μπορεῖ.

Ἐθαριστὸς Ἐπιστολῶς μὴ ἔσθελαν αὐτὴν τὴν ἑσπαθῶμα κ' οἱ ἐξῆς: Ἀνακία, Μιμῶτα, Μιμῶτα-Μαρίνα, Ἀθανάσιος Χ. Παδῶν, Μαρίνα Β. Πανουσοπούλου, Ἐσπαθῶς τῆς Ἡελαγινῶν, Αἰλῆ Φραγιά, Νίσα Καβούρα, Παρηγοῖα, Μιουσοῦ, Πρωτομῶνον, Ἰάσων, Ἰνώ, Ἀρμονία, Γενθῶνα.

Ἐθαριστὸς Ἐπιστολῶς μὴ ἔσθελαν αὐτὴν τὴν ἑσπαθῶμα κ' οἱ ἐξῆς: Ἀνακία, Μιμῶτα, Μιμῶτα-Μαρίνα, Ἀθανάσιος Χ. Παδῶν, Μαρίνα Β. Πανουσοπούλου, Ἐσπαθῶς τῆς Ἡελαγινῶν, Αἰλῆ Φραγιά, Νίσα Καβούρα, Παρηγοῖα, Μιουσοῦ, Πρωτομῶνον, Ἰάσων, Ἰνώ, Ἀρμονία, Γενθῶνα.

Ἐθαριστὸς Ἐπιστολῶς μὴ ἔσθελαν αὐτὴν τὴν ἑσπαθῶμα κ' οἱ ἐξῆς: Ἀνακία, Μιμῶτα, Μιμῶτα-Μαρίνα, Ἀθανάσιος Χ. Παδῶν, Μαρίνα Β. Πανουσοπούλου, Ἐσπαθῶς τῆς Ἡελαγινῶν, Αἰλῆ Φραγιά, Νίσα Καβούρα, Παρηγοῖα, Μιουσοῦ, Πρωτομῶνον, Ἰάσων, Ἰνώ, Ἀρμονία, Γενθῶνα.

Ἐθαριστὸς Ἐπιστολῶς μὴ ἔσθελαν αὐτὴν τὴν ἑσπαθῶμα κ' οἱ ἐξῆς: Ἀνακία, Μιμῶτα, Μιμῶτα-Μαρίνα, Ἀθανάσιος Χ. Παδῶν, Μαρίνα Β. Πανουσοπούλου, Ἐσπαθῶς τῆς Ἡελαγινῶν, Αἰλῆ Φραγιά, Νίσα Καβούρα, Παρηγοῖα, Μιουσοῦ, Πρωτομῶνον, Ἰάσων, Ἰνώ, Ἀρμονία, Γενθῶνα.

ρεῖκη, γιατί τὸ ἦταν πὸς οἶκτο, ἵστερ' ἀπὸ τὸς φορὰς ποὺ τὸ ὄστοιχῆσθες σ' Ἀποτελέσματα τοῦ Πεντάβλῳ. ἀιορθῶναι λοιπὸν τὸ λάθος, — ἀλλὰ θάρρη καὶ μὴρα πὸς δὲν θῆνακὶ λάθος. Τὰ χρόνια περνᾶν τόσο γρήγορα!

Ἡ Μεταγχολετὴ Ὑπαρξίς μὲ ρωτᾷ: «Ὅταν ἕνα παιδί σου παθεῖ καὶς ἀλληγογραφία μὴ ὄσους ἀλληγοροφῶσες, ἐπειδὴ λόγοι ἀνωτέρου τῶν δυνάμεσῶν του τὸ ἐμποδίζουν, πρέπει νὰ τοῦ στέλνουν προσδλητικὰ γράμματα ἐκείνου ποὺ τοῦ ἔγραψαν;» — Προδλητικὰ; ὁ, ποτὲ! Τὸ πολὺ-πολὺ παραπονετικὰ, κι' ὄσες ἀπῆξω. Ὅταν δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ γράφῃ πιά, καὶ τὸ δηλώνῃ, ὁ ἄλλος δὲν ἔχει κανένα δικαίωμα. Ἀφῆξω δὲ, ὅτι σὲ καὶς περιπτώση, ἕνα προσδλητικὸ γράμμα εἶναι ἀνέναντι ἀσυγχρήγη.

Ἐθαριστὸς πολὺ, Κόρη Κανδᾶ, ποὺ φροντίζεις γιὰ ἑσπαθῶμα. Ναι, δὲσυχάζω, πολλὰ παιδιὰ φορῶνται πῆξ... μὲγᾶλλον κ' ὅτι τὸ περιόδικὸ μὰς δὲν εἶναι πιά... γιὰ τὴν σεαστὴν ἡλικία τους' ἀλλ' ἀπὸ ἄγνοια βέβαια τῶν περισυρημένων. Ἀμὰ τοὺς δαξῆ κανεὶς τί καὶ τί δημοσιεύει, θὰ πειθοῦν ὅτι ἔκαναν λάθος. Ἀυθῆθηρα ποὺ ἤλθε σὸ γράψω μου καὶ δὲν μὴ ἔδωσες γινωσκία. Ὅσο ἀπρηχολημένη κι' ἂν ἦσθον, ἐπρεπε νὰ μὴ μιλῆσῃς.

Χαῖρω, Ἰάξ, ποὺ πηγαίνεις καλὰ καλὰ σὲ Λατινικὰ. Ἀλλῆρα, ἡ γλῶσσα αὐτὴ εἶναι νεκρὴ πιά χρεωδεται ὄμως, γιατί εἶναι τὸ κλειδὸ ὄσων σχεδὸν τῶν ἐθνοπαϊκῶν γλῶσσῶν, κι' ὄσους ἔσθες λατινικὰ, ἐσκολύνεται πολὺ σὲς ἕνας γλῶσσας. Ἀφῆξω τὴν ὅτι τὸ κλασσικὸ Ἰουμανία — ἄχι δηλ. τὰ πρακτικὰ, — προσημαζῶν καὶ ἐπιστημῆς, καὶ σὸν ἐπιστήμημον, προπατῶν τὸν φιλόλογον, γλωσσολόγον, ἀρχαιολόγον καὶ καθεξῆς, ἡ κλασσικὴ αὐτὴ γλῶσσα εἶναι «ἐκ τῶν ὄν ὄσκι ἔνευ». Ὅσο τώρα γιὰ τὰ κορτσια, ποὺ ὄσες ἐπιστημῆς ἐσκολυθῶσθον, ὄσες πρακτικὸ στάδιο, ἀλλὰ θέλουν ἀπῆξω γάχουν μὴν ἀνώτερη μόρση, πᾶς νὰ μὴ ἔξθον καὶ λέγῃ λατινικὰ, καὶ νὰ βλέπουν σ' ἕνα βιβλίο μὴ ἀπυγραφή, μὰ παραμῆ, ἔνα ρητὸ, ἔναν ἔρα λατινικὰ, — κι' αὐτὰ ὄλα εἶναι συγχρότατα, — καὶ νὰ τοὺς φαίνονται... κινεῖματα; δὲν κῆσι!

Μὰ ὄρατα φράση ἀπὸ τῶρα το γράμμα τοῦ Ἄση Ἡελαγινῶν! «Τὰ Νῆα

ΤΟ ΠΡΑΙΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΧΡΗΣΙΜΟΤΕΡΟΝ ΔΕΡΩΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

ΕΙΝΑΙ Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΣ, ΠΛΟΥΣΙΟΣ, ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ, Ο ΧΡΥΣΟΣ

ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ", ΤΟΥ 1929

Με τις 620 σελίδες του. — Με τις 385 εικόνες του. — Με τα 8 μυθιστορήματά του: «Διετείς Διακοπαί», «Ὡς που νὰ βοή τῆ Μητέρα της», «Ἐνα παιδί με τρεῖς οἰκογένειες», «Ὁ χρυσοκάραβος», «Ὁ Πιτσιόκος», «Πράσινοι καὶ Βένετοι», «Θηριοτροφείο Τοτοῦ καὶ Σας», «Σπίτο Μονάχο». — Με 32 «Χίλια-Μύρια» τοῦ Ἀνανία. — Με 48 «Ἀθηναϊκὲς Ἐπιστολές». — Καὶ με ἀμέτρητα διηγήματα, παραμύθια, ποιήματα, παιχνίδια, ἐπιστημονικὰ περιεργα κτλ.

ΤΙΜΑΤΑΙ Ἀρσενος δρ. 110. — (καὶ ταχυδρ. 115 διὰ τὸ Ἐσωτ. καὶ 133 διὰ τὸ Ἐξωτ.) Ραμμένος δρ. 115. — (καὶ ταχυδρ. 130 διὰ τὸ Ἐσωτ. καὶ 138 διὰ τὸ Ἐξωτ.)

12. Γρίφος

Ὀν ὄν ὄν ὄν
ὄν ὄν ὄν ὄν
ὄν ὄν ὄν ὄν
ὄν ὄν ὄν ὄν
ὄν ὄν ὄν ὄν
ὄν ὄν ὄν ὄν
ὄν ὄν ὄν ὄν
ὄν ὄν ὄν ὄν

Πιτσιόκος

Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς
13. Charade

On ne peut concevoir chambre
[sans moi,
— Ni triangle, non plus, cher
[lecteur —
C'est un bon refuge quand il
[fait froid...
On ajoute une seule lettre à
[la quene
Et voilà un fruit délicieux
Pour compôte, — quel couleur,
[quel odeur!
Ἐλευθέριος Ν. Ρουσσάκης

14. Restauration

D - e - m - o - i
Νίκη - Δόξα

ΑΨΕΙΣ

τῶν Πνευμ. Ἀσκησ. τοῦ φῶλ. 38
560. Ραχίνας (Ρά, Κίνα, ς.) —
561. Βόλος-δλος. — 562. Μαθη-
τῆς-μαχητής. — 563. Μυρτώων-
Μηρτώων. —
564. Θ Π Γ 565. ΠΟΣΕΙ-
Η Α Α ΔΩΝ (δποιος,
Ρ Ν Α σγδών, ἔσω,
Α Ν Α Φ Η Ἴων, δειπνον,
Θ ὦν, Νδθ.) —
Η 566. ΓΝΘ
Ν ΣΤΝ = Γνώθι
Α σαυτόν. ΥΟΥ-
Ι ΑΒΙ = Θυμοῦ
Α κράτει (ΓΥθει-
ον, ΝΟτος, ΘΥκος, ΣΑμφών,
ΤΕρψιχόρη, Νικόλαος.) — 567.
ΔΕΙΑ (Βόλος, ἘΛΕγη, ΠΑΙάν,
ἘΒατά.) — 568. Πάντων χορη-
των μέτρον ἀνδροπος. — 569. Αὐ-
πόλεις ἔχουσι ἐπονόμους. (ἐπ'
δ λύσε, χού σὺν 571. Ρ
ὅπδ νόμους.) —
570. Voltaire-
Olivâtre. FLUTE
CYCLOPE

ΟΙ ΑΛΛΑΞΟΝΤΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΝ
συνδρομητὰ παρακαλοῦνται νὰ
δηλώνουν ἐμπῶς τὴν νέαν τὰν
διεύθυνσιν εἰς τὸ γραφεῖον μας
ἀποστέλλοντες καὶ δροχμ. 5 διὰ
τὴν ἐκτύπωσιν τῆς νέας ταβίλας.
Ἄλλως δὲν ἐθθνηόμεθα διὰ τὴν
ἀπώλειαν τῶν φυλλαδίων τῶν.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Διὰ 1 ἕως 40 τὸ πολὺ λέξεις με ἀπλὰ
στοιχεῖα δρ. 6, τὸ ἐλάχιστον ἑπταμ. Πέ-
ραν τῶν 10 λέξεων 60 λεπτά ἢ λέξιν,
με πλεονεξία δὲ στοιχεῖα λεπτά 70 καὶ με
κεφάλαια δρ. 1. Ὁ χωριστὸς στίχος δρ. 3.
Οἱ μὴ συνδρομηταὶ πληρώνουν τὰ διπλά.
Ἡ προπληρωμὴ εἶναι ἀπαραίτητη.

Στηριζόμενος ἐπὶ εὐνείμῃ αἰσθητικῇ
τῶν Διαπλασσοποιῶν κατέρχεται εἰς τὸ
Δημοψήφισμα. Ταρζάν

Χαιρετῶ ὅλο τὸ Διαπλασσοκομο.
Νίκ Λάβν

Ἀνταλλάσσω κάρτες ἠθοποιῶν με δλοῦς-
ες, στελεχά: Νίκων Ἀθανασιάδην
(διὰ Π. Π.) Μουλιάνην. Ἰβητισπιόκος

Ἀνταλλάσσω Μ. Μυστικὰ, κάρτες Ἀστέ-
ρων, με δλοῦς ες. Ἀγίσι: Ὀρφῆς, Ζά-
κυνθος.

Γλυκὰ Διαπλασσοποιοῦ, περιμένω τετρα-
διάκι ἀπ' δλοῦς-ες. Ἀγίσι: Ἀντωνιά-
δου, Λένα 15 Ἀθῆναι. Σιμωνή

Ἰδιαίτερος περιμένω τετραδιάκι ἀπὸ Μι-
χῆ, Ἐλιάν, Νουσιπούλ, Ναπολέων,
Μιχ' Ἑλλάς καὶ Πιτσιόφιν. δὲν πιστεύω
ἢ ἀρνηθῆτε. Ἀνταλλάσσω κάρτες ἠθο-
ποιῶν. Ἀγίσι: Ἀντωνιάδου, Λένα 15. Ἀ-
θῆναι. Σιμωνή

Διαπλασσοποιοῦ-ες, ἀνταλλάσσω Μ.
Μυστικὰ καὶ ἀλληλογραφί με δλοῦς-
ες. Μιτσουκό, ἀλληλογραφεῖτε: Ἀπάν-
τησέ μου γραπτῶς. Ἀγίσι μου: 1. Μοθω-
ναῖον, διὰ Ἐθνικῶν Ἰδεώδης, ὁδὸς Αὐο-
σοῦνιάτου ἀρ. 1. Ἀθῆναι.

Ἐθνικῶν Ἰδεώδης
Ἰς, γιὰ τὴ γιορτοῦλα σου χιλίες εὐχῆς.
Ἀρμενία

Ἐξυπ- νούλα ἔκανε. — Δακρυσμένη
ματιὰ... χρ. ΓειάΣΑΣ

Ἄναμπαίνοντας στὸ Διαπλασσοκομο χαί-
ρετὰ δλοῦς καὶ ἰδιαίτερω τῆς πολυ-
γαρημένες μου Λατάνια καὶ Μιμέζα.
ΒΡΑΪΛΑ

Πρῶτος Διαγινισμός
Προκηρῶσσω Διαγωνισμὸν Π. Π. εὐ-
ματός. Προθεσμία ἕως 15 Δεκεμβρίου.
Μέγας Ἀλέξανδρος

Διαπλασσοποιοῦ-ες, φηρίζοντας τὸν Ταρ-
ζάν, ἔχετε ἐπιπέδες βραβεῖου ἐπιλογέας.
Ταρζάν

Χρησὴ μου ΓΑΛΑΤΕΙΑ, γιὰ τὴ γιορτοῦλα
σου, δέξου τίς πρὸ εὐχαιρινεῖς εὐχῆς ἀπ' τῆ
ΓΕΝΟΒΕΦΑ

Ἄν καὶ κάπως ἀργά, δέξου γιὰ τὴ γιορτοῦ-
λα σου, Μιτσουκό μας, τίς πρὸ θερμῆς
μας εὐχῆς.
Γλυκομίλητη, Περφυρογέννητη

Χιλίες εὐχῆς ἀπὸ γιορτοῦλα σου, ἀγα-
πητῆ μου Τρελλοπαῖδο. Ἰελάντα

Ὁμοσπονδία Νεολογίας, πᾶσαι τίς
φασαρίες Ἀρκετὰ μελῶδες ἔνινες δρ.
τῶν: Ἐκτὼρ θὰ εὐρεθῆ δ... Ἀχιλλεύς,
Πρόφης, Ταρζάν

Τριωλινὴ, Ρασπουτίν, δὲν ἔλαβα ἐκόμα
καρμὰ ἀπάντησιν Τρελλῷ Φοιτητῆ.
περιμένω ἀπάντησιν. Περιπλοκάς, Γόρδιος
Δεσπὴ, ἀλληλογραφεῖτε: Ἀγίσι: (ΚΘ
720). Ἀφελή Κυπριοπούλα

Ἀνταλλάσσω τετραδιάκι, κάρτες κινη-
ματογράφου με δλοῦς ες. Ἀγίσι: Χου-
στίνια Σ. Μεγαλακίτη, Πλατεία Ἄηρου,
Ζάκυνθος, διὰ: Βασιλίσσα τῶν Ρόδων

Ὅσα παιδικὰ ἀπεφέρουν ἀπὸ λαί-
μῃ, κῆτλ, αὐτὰ, τὰ γιατροῦσι δὲ
σφακάς δ' ἀρχαῖος, εἰδικώτατος καὶ ἐπι-
περσέτατος ἱατρὸς κ. ΜΙΧ. ΠΑΠΑ-
ΔΟΠΟΥΛΟΣ. Δεχεται ἐπὶ κλινικῇ
τοῦ, πλατεία Ὀμονοίας, ὁδὸς Ἀδρῶν,
8α, ἀπὸ 10-12 καὶ ἀπὸ 4-6.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΒΑΤΡΑΧΩΝ»
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ 94, ΑΘΗΝΑΙ
Γενομένων ἀρχαριεῶν ἐξελέγησαν:
Πρόεδρος: Βάτραχος 1
Ἀντιπρόεδρος: Βάτραχος 2
Γενικὸς Γραμματεὺς: Βάτραχος 3
Ταμίσι: Βάτραχος 4
Λόγισται: Βάτραχος 5
Διαγινισμῶν: Βάτραχος 6
Ἐπιστάθμιος: Βάτραχος 7
Ἀποκαλύψαν: Βάτραχος 8
Ἀντιπροσφίσιον: Βάτραχος 9
Δεχόμεθα μέλη καὶ ἀντιπροσφίσιον.

Νέα μου Δίσι εἶναι: Καυτὸ Μαυροῖδην,
Ποστ Ρεζάντ, Βάτραξ, Γόρδιος Δεσπὴ
τῆ ες Εὐλογεῖται πλεον. Δὲν Ζουάν

ΚΘ' 932, Διαγωνισμὸς μου λήγει τὴν
31/12/29. Δὲν Ζουάν

Πρόφης, Μουσίτσα, Κοῦβλα τοῦ Χαταν-
δρίου, Λέα Μάρκ, Πεζανέ, Τζίνα, Ἐ-
κδὸν Μαύρη Κρίν, Φαγάν Λά Τουλίτ,
Πέρε Ριουσαί, Ανδραλουσία, Σιμωνή, Γόρ-
διος Δεσπὴ, Φραγκίσα, Ταξιδιάρικα Κέμα,
εὐχαριστῶ διὰ τετραδιάκι. Ἐστειλα.

Περιμένω τετραδιάκι ἀπὸ δλοῦς-ες δὲν
μὸς Ζατελιαν ἐκόμην Ἀνταλλάσσω κάρ-
τες ἠθοποιῶν. Στελεχά: Νίκων Ράνον,
Σέρρας. ΤΑΡΖΑΝ
Ἐποφίσιος Δημοψήφισματος

Περιμένω τετραδιάκι ἀπὸ δλοῦς-ες δὲν
μὸς Ζατελιαν ἐκόμην Ἀνταλλάσσω κάρ-
τες ἠθοποιῶν. Στελεχά: Νίκων Ράνον,
Σέρρας. ΤΑΡΖΑΝ
Ἐποφίσιος Δημοψήφισματος

Περιμένω τετραδιάκι ἀπὸ δλοῦς-ες δὲν
μὸς Ζατελιαν ἐκόμην Ἀνταλλάσσω κάρ-
τες ἠθοποιῶν. Στελεχά: Νίκων Ράνον,
Σέρρας. ΤΑΡΖΑΝ
Ἐποφίσιος Δημοψήφισματος

Περιμένω τετραδιάκι ἀπὸ δλοῦς-ες δὲν
μὸς Ζατελιαν ἐκόμην Ἀνταλλάσσω κάρ-
τες ἠθοποιῶν. Στελεχά: Νίκων Ράνον,
Σέρρας. ΤΑΡΖΑΝ
Ἐποφίσιος Δημοψήφισματος

Περιμένω τετραδιάκι ἀπὸ δλοῦς-ες δὲν
μὸς Ζατελιαν ἐκόμην Ἀνταλλάσσω κάρ-
τες ἠθοποιῶν. Στελεχά: Νίκων Ράνον,
Σέρρας. ΤΑΡΖΑΝ
Ἐποφίσιος Δημοψήφισματος

Περιμένω τετραδιάκι ἀπὸ δλοῦς-ες δὲν
μὸς Ζατελιαν ἐκόμην Ἀνταλλάσσω κάρ-
τες ἠθοποιῶν. Στελεχά: Νίκων Ράνον,
Σέρρας. ΤΑΡΖΑΝ
Ἐποφίσιος Δημοψήφισματος

Περιμένω τετραδιάκι ἀπὸ δλοῦς-ες δὲν
μὸς Ζατελιαν ἐκόμην Ἀνταλλάσσω κάρ-
τες ἠθοποιῶν. Στελεχά: Νίκων Ράνον,
Σέρρας. ΤΑΡΖΑΝ
Ἐποφίσιος Δημοψήφισματος

Περιμένω τετραδιάκι ἀπὸ δλοῦς-ες δὲν
μὸς Ζατελιαν ἐκόμην Ἀνταλλάσσω κάρ-
τες ἠθοποιῶν. Στελεχά: Νίκων Ράνον,
Σέρρας. ΤΑΡΖΑΝ
Ἐποφίσιος Δημοψήφισματος

Περιμένω τετραδιάκι ἀπὸ δλοῦς-ες δὲν
μὸς Ζατελιαν ἐκόμην Ἀνταλλάσσω κάρ-
τες ἠθοποιῶν. Στελεχά: Νίκων Ράνον,
Σέρρας. ΤΑΡΖΑΝ
Ἐποφίσιος Δημοψήφισματος

Περιμένω τετραδιάκι ἀπὸ δλοῦς-ες δὲν
μὸς Ζατελιαν ἐκόμην Ἀνταλλάσσω κάρ-
τες ἠθοποιῶν. Στελεχά: Νίκων Ράνον,
Σέρρας. ΤΑΡΖΑΝ
Ἐποφίσιος Δημοψήφισματος

Περιμένω τετραδιάκι ἀπὸ δλοῦς-ες δὲν
μὸς Ζατελιαν ἐκόμην Ἀνταλλάσσω κάρ-
τες ἠθοποιῶν. Στελεχά: Νίκων Ράνον,
Σέρρας. ΤΑΡΖΑΝ
Ἐποφίσιος Δημοψήφισματος

Περιμένω τετραδιάκι ἀπὸ δλοῦς-ες δὲν
μὸς Ζατελιαν ἐκόμην Ἀνταλλάσσω κάρ-
τες ἠθοποιῶν. Στελεχά: Νίκων Ράνον,
Σέρρας. ΤΑΡΖΑΝ
Ἐποφίσιος Δημοψήφισματος

Μπαίνοντας στὸ Διαπλασσοκομο χαί-
ρετὰς δλοῦς ες. Ἀνταλλάσσω Μ.
Μυστικὰ καὶ γραμματικὰ. Ἀγίσι: Α. Ρ.
B. P. 1211, Alexandria (Egypte).
Πεταλουδίτσα
Ἀλεξανδρίνη Ζ. Ζάντιο

Μπαίνοντας στὸ μυρωμένο τῆς Διαπλά-
σεως περιβελῆ χαιρετοῦμε φίλικὰ τὰ
Διαπλασσοποιοῦ, ξεχωρίζοντας τὰ «Ἀσπ-
λοῦδα». Δὲν θ' ἀποκαλοῦστέμα. Σκο-
πὸς μας εἶναι τὸ Ἐπιστάθμιον. Διαγωνισμοὶ,
πειράγματα... Καὶ τὸρὰ νὰ ἡ διοίκησὶς
μας:

Βασιλίσσα ἈΝΟΥΑΔΕΝΙΑ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ
Προποφίσιος: ΕΝΤΕΛΑΒΙΣ
ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
Ἐποφίσιος: Ἐξωτερικῶν: Ὀργανία,
Ἐσωτερικῶν: Ἀρκετὰ Νεάλια, Οἰκονο-
μικῶν: Ἀργυροπούλα, Χαλκίσιος, Κρί-
νῆς, Προνοῖσι: Κόκκινη Καρέλια.

Ζητοῦμε πρῶτα εἰς τὴν Πόλιν, Αἴγυ-
πτον, Παρίσι. Οἱ πρῶτοι καὶ τὰ μέλη
πρέπει νὰ εἶναι Ἀσπλοῦδα. Ἀγίσι: Μ.
Robert Peters, Λέσβου 25, Πατήσια, Ἀ-
θῆναι.

Παρακαλοῦ δλοῦς δὲν ἔλαβον ἀπάντησιν
μου νὰ μὸς εἰδύλων τὴν διεύθυνσιν τῶν
γιὰ νὰ τοῦς ἀπαντήσω.

Τρελλῷ Φοιτητῆ
Ἀνταλλάσσω κινηματογραφικὰς κάρτες
με Διαπλασσοποιοῦ-ες ἔσωτερικῶν καὶ ἐξω-
τερικῶν. Takis Konstantinopoulos, Poste
Restante, Athènes.

Γιὰ τίς εὐχῆς σου, καλῆς μου φίλες,
χιλίαι εὐχαριστῶ.
Περφυρογέννητη

Ἐποφίσιος Δημοψήφισματος

Ἐποφίσιος Δημοψήφισματος

Ἐποφίσιος Δημοψήφισματος

Ἐποφίσιος Δημοψήφισματος

Ἐποφίσιος Δημοψήφισματος

Ἐποφίσιος Δημοψήφισματος

Ἐποφίσιος Δημοψήφισματος

Ἐποφίσιος Δημοψήφισματος

Ἐποφίσιος Δημοψήφισματος

Ἐποφίσιος Δημοψήφισματος

Ἐποφίσιος Δημοψήφισματος

Ἐποφίσιος Δημοψήφισματος

Ἐποφίσιος Δημοψήφισματος

Ἐποφίσιος Δημοψήφισματος

Ἐποφίσιος Δημοψήφισματος

Ἐποφίσιος Δημοψήφισματος

Ἐποφίσιος Δημοψήφισματος

Ἐποφίσιος Δημοψήφισματος

Ἐποφίσιος Δημοψήφισματος